

Bruxelles, den 11.3.2016
COM(2016) 134 final

2016/0074 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005

{SWD(2016) 56 final}
{SWD(2016) 57 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Tekniske foranstaltninger er regler for, hvordan og hvor fiskere må fiske. Sådanne foranstaltninger tager sigte på at regulere de mængder, der kan fanges med en given fiskeriindsats, og samtidig begrænse fiskeriets negative indvirkning på økosystemet mest muligt. De udgør en integrerende del af de fleste fiskeriforvaltningssystemers rammeregler således også dem, der gælder i EU-farvandene.

De tekniske foranstaltninger kan opdeles i:

- foranstaltninger, der regulerer anvendelsen af redskaberne
- foranstaltninger, der regulerer redskabernes konstruktionsbestemte karakteristika
- mindstemål, hvorunder fisk skal genudsættes
- foranstaltninger, der fastsætter rumlige og tidsmæssige begrænsninger (f.eks. lukkede områder eller områder med begrænset adgang og sæsonlukninger) for at beskytte stimer af gyde- eller ungfisk og
- foranstaltninger, der begrænser fiskeredskabers negative indvirkning på følsomme arter (f.eks. havpattedyr, havfugle og skildpadder), eller områdelukninger, der tager sigte på at beskytte følsomme levesteder (f.eks. koldtvandskoralrev).

De tekniske foranstaltninger, der finder anvendelse i henhold til EU's fiskerilovgivning, dvs. den fælles fiskeripolitik, har hidtil været fastsat i en lang række forordninger, ændringer hertil og gennemførelsesbestemmelser, hvortil kommer midlertidige tekniske foranstaltninger, der er indført som nødløsninger på nye problemer. Der er over 30 forordninger med tekniske foranstaltninger, som finder anvendelse på EU's havområder og de farvande uden for EU, hvor EU-fartøjer fisker.

Der findes på nuværende tidspunkt tre forordninger, der er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, med detaljerede tekniske foranstaltninger, som dækker de vigtigste af EU's havområder, for det første Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge individer af marine organismer - denne forordning finder anvendelse på det nordøstlige Atlanterhav (og siden 2012 Sortehavet, for det andet Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 og for det tredje Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 af 21. december 2005 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund gennem tekniske foranstaltninger, om ændring af forordning (EF) nr. 1434/98 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 88/98.

Foruden disse forordninger findes der en række kommissionsretsakter, der indeholder detaljerede bestemmelser om redskabernes konstruktion (f.eks. Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84 af 6. december 1984 om fastgørelse af anordninger til trawl, snurrevod og lignende redskaber), eller som vedrører specifikke områdelukninger (f.eks. Kommissionens forordning (EF) nr. 1922/1999 af 8. september 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 850/98 for så vidt angår de betingelser, på hvilke fartøjer med en

længde overalt på over 8 m kan fiske med bomtrawl i visse EF-farvande) samt tekniske foranstaltninger, der er indført med det formål at afbøde den umiddelbare trussel mod bevarelsen af visse bestande som følge af nedfiskning (f.eks. Kommissionens forordning (EF) nr. 2056/2001 af 19. oktober 2001 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskebestandene i Nordsøen og vest for Skotland). Disse forordninger er for de flestes vedkommende vedtaget på grundlag af beføjelser i hovedretsakterne.

Der findes også en række enkeltstående forordninger, der fastsætter tekniske foranstaltninger. Der er bl.a. tale om Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 af 26. april 2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 og Rådets forordning (EF) nr. 1185/2003 af 26. juni 2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer.

Der findes en række forordninger, der er vedtaget ved fælles beslutningstagning, som indeholder bestemmelser til gennemførelse af tekniske foranstaltninger vedtaget for tredjelandsfarvande henhørende under regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), blandt andre Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCALMR) og Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT). Disse forordninger er ikke omfattet af nærværende forslag.

Før traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) trådte i kraft, var der også tekniske foranstaltninger inkluderet i forordningerne om fiskerimuligheder, som hvert år fastsætter de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og kvoter for det nordøstlige Atlanterhav, Østersøen og Sortehavet samt for visse dybhavsarter. Disse bestod af en blanding af tekniske foranstaltninger, der skulle have været midlertidige, og regionsspecifikke foranstaltninger og undtagelser fra generelle bestemmelser i andre forordninger. Efter vedtagelsen af TEUF kunne sådanne foranstaltninger ikke længere være omfattet af fiskerimulighedsforordningerne, medmindre de har en direkte funktionel tilknytning til fangstbegrænsningerne for en eller flere specifikke bestande. Sådanne foranstaltninger indgår derfor nu kun i begrænset omfang i fiskerimulighedsforordningerne. Der er f.eks. tale om en områdelukning ud for Irlands vestkyst, som er knyttet til TAC'en for jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) i dette område, og som har til formål at beskytte arten. Foranstaltninger vedtaget af andre RFFO'er, som f.eks. Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) og Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO) indgår ligeledes fortsat i forordningen om fiskerimuligheder for det nordøstlige Atlanterhav i form af midlertidige foranstaltninger.

Som det ses af ovenstående indgår de tekniske foranstaltninger i en meget kompleks lovgivningsstruktur og er desuden temmelig opsplittede. Den retrospektive evaluering¹, der er foretaget til støtte for dette forslag, viser, at de gældende tekniske foranstaltninger for en stor dels vedkommende ikke har opfyldt de mål, der var fastsat i reglerne for den tidligere fælles fiskeripolitik, dvs. Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik. Dette er tydeligere i nogle havområder end i andre (f.eks. det nordøstlige Atlanterhav), men den generelle opfattelse er, at foranstaltningerne er komplicerede og ineffektive, og at den struktur, de indgår i, er ufleksibel.

---

¹ MRAG et al. (2014). A study in support of the development of a new Technical conservation measures framework within a reformed CFP. Del 2: retrospective and prospective evaluation on the Common fisheries policy, excluding its international Dimension. Bruxelles, 265 sider.

Det konkluderes i den retrospektive evaluering, at den nuværende lovgivningsstruktur fortsat vil være utilfredsstillende set i lyset af de udfordringer, der følger af den nye fælles fiskeripolitik², som trådte i kraft den 1. januar 2014. Dette skyldes fem identificerbare problemer:

- 1) Resultaterne er utilfredsstillende: Tekniske foranstaltninger udgør kun et ringe incitament til at fiske selektivt, hvis der ikke er omkostninger forbundet med at smide fisk ud, fange følsomme arter eller skade havbunden. Dette har resulteret i manglende kontrol med fiskeripresset, hvilket har ført til overfiskning af en række bestande og omfattende udsmid i visse fiskerier, ligesom det har svækket beskyttelsen af følsomme levesteder og arter. Nogle foranstaltninger har desuden skabt retlige hindringer og befordrer på ingen måde nytænkning med hensyn til udviklingen af mere selektive fangstmetoder, og det har derfor været almindelig praksis at omgå reglerne, både på lovlig og ulovlig vis, for at mindske foranstaltningernes økonomiske virkning.
- 2) Det er vanskeligt at måle, om foranstaltningerne er effektive: De gældende foranstaltninger indeholder ingen parametre for måling af virkningen. Det har gjort det vanskeligt at måle, i hvilket omfang de tekniske foranstaltninger har bidraget til opfyldelsen af den fælles fiskeripolitiks bevaringsmål.
- 3) Reglerne er præskriptive og komplekse: Der er i tidens løb vedtaget stadigt flere og stadigt mere komplekse tekniske foranstaltninger i et forsøg på at regulere alt for mange tekniske aspekter af fiskeriet. Nogle er vanskelige for kontrolmyndighederne at håndhæve og for fiskerne at overholde. De indebærer en tung administrativ byrde og høje omkostninger for medlemsstaterne og de berørte parter. Dette har svækket fangstsektorens tillid og har virket som et stærkt incitament til at omgå reglerne, hvilket har resulteret i, at der er vedtaget endnu flere regler med det formål at hindre omgåelsen af reglerne.
- 4) Manglende fleksibilitet: Tekniske foranstaltninger vedtages som regel efter en kompleks, ufleksibel og langvarig politisk drevet procedure, der ikke er særlig velegnet til fastsættelse af detaljerede tekniske regler, som kræver hyppig ajourføring og regelmæssig revision. Dette har gjort det besværligt at tilpasse eller ændre de tekniske foranstaltninger med det formål at reagere på uventede hændelser, ændringer i fiskeriet eller tage ny redskabsteknologi i anvendelse. Desuden er midlertidige regler eller undtagelser forblevet i kraft uændret i lange perioder, hvilket yderligere svækker fangstsektorens tillid.
- 5) De vigtigste interessenter er ikke tilstrækkeligt involverede i beslutningsprocessen: De tekniske foranstaltninger er baseret på negative incitament - i de fleste tilfælde tvungne - i et hierarkisk forvaltningssystem (dvs. top-down snarere end bottom-up). Fiskerne og de øvrige interessenter har derfor det indtryk, at de ikke er en del af en partcipatorisk procedure. Efter fiskernes opfattelse er de tekniske foranstaltninger vanskelige at gennemføre i praksis, de afspejler ikke den nuværende praksis i fiskeriet, og de er i nogle tilfælde indbyrdes modstridende.

---

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

Under forhandlingerne om den nye fælles fiskeripolitik var der generel enighed blandt medlemsstaterne, interessenterne og Europa-Parlamentet om denne temmelig negative opfattelse af de gældende tekniske foranstaltninger, og dette til trods for, at der i de sidste ti år ikke er opnået politisk enighed om et nyt sæt foranstaltninger, idet Kommissionens tidligere forslag fra 2002³ og 2008⁴ af forskellige årsager ikke blev godkendt. Medlemsstaterne fremførte det argument, at bestemmelserne var blevet for komplicerede og vanskelige at fortolke, og at forslagene ikke udgjorde en effektiv løsning på de tilgrundliggende problemer. Interessenterne gav udtryk for, at de ikke blev hørt på behørig vis, og at reglerne gik videre end blot en konsolidering af de gældende foranstaltninger. Selv forsøgene på at bringe forordningerne om tekniske foranstaltninger for det nordøstlige Atlanterhav, Østersøen og Middelhavet i overensstemmelse med TEUF har slået fejl, fordi der under forhandlingerne har været en tendens til at flytte fokus fra spørgsmålet om overensstemmelse og i stedet at drøfte forordningernes deltaljerede indhold.

Disse gentagne fejlslagne forsøg på at nå til enighed om en ny forordning om tekniske foranstaltninger viser tydeligt, at der er behov for en ny tilgang. En sådan ny tilgang bør være baseret på forenkling, tilpasning af beslutningsproceduren til Lissabontraktaten, styrkelse af den langsigtede bevarelses- og ressourcforvaltningsstrategi, herunder løsning af udsmidspøblemet, regionalisering, øget inddragelse af interessenterne og mere ansvar til fiskerierhvervet (der skal med andre ord skabes en kultur, hvor der ikke stilles spørgsmålstejn ved, om reglerne skal overholdes).

Nærværende forslag tager således ikke blot sigte på at løse ovennævnte problemer under hensyntagen til disse institutionelle vanskeligheder, men tager også sigte på at:

- optimere de tekniske foranstaltningers bidrag til realiseringen de vigtigste mål i den nye fælles fiskeripolitik
- skabe den fornødne fleksibilitet til at kunne tilpasse de tekniske foranstaltninger ved at fremme en regional tilgang (i tråd med EU-lovgivningens mål)
- forenkle de gældende regler i overensstemmelse med Kommissionens Refitprogram⁵.

Selv om forslaget hovedsagelig tager sigte på en ændring af den forvaltningsstruktur, som de tekniske foranstaltninger indgår i, snarere end en omfattende ændring af selve foranstaltningerne, vil den større fleksibilitet og de incitamentter til selektivt fiskeri, som det indfører, bevirke, at de tekniske foranstaltninger får større virkning. Fangsterne vil med tiden blive optimeret, fordi der kan fanges større fisk, og fiskeriets negative indvirkning på havøkosystemet vil blive mindre som følge af mere ansvarlige fangstmetoder.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De overordnede rammeregler for den fælles fiskeripolitik er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af

---

³ KOM(2002) 672 endelig - Forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer.

⁴ KOM(2008) 324 endelig - Forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger.

⁵ COM(2013) 685 final - Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalg og Regionsudvalget – Målrettet og effektiv regulering (REFIT): Resultater og næste skridt.

Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 204/585/EF. De tekniske foranstaltninger indgår i disse rammeregler som værktøjer, der skal bidrage til at realisere den fælles fiskeripolitik overordnede mål som følger:

- 1) Målet om at fiske efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) skal nås gennem tekniske foranstaltninger, der regulerer *udnyttelsesmønstret* (dvs. hvordan fiskeripresset fordeles på en bestands aldersprofil). Hvis målet om MSY skal nås for en given bestand, kræver det et udnyttelsesmønster, hvorved det undgås at fiske efter de yngre aldersgrupper. Dette kræver en kombination af virkningsfulde tekniske foranstaltninger (dvs. foranstaltninger, der regulerer redskabernes anvendelse og konstruktion, bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser og område- eller sæsonlukninger), som forbedrer udnyttelsesmønstrene i en fleksibel regelstruktur.
- 2) Hvis den gradvise udfasning af udsmid og reduktion af uønskede fangster skal lykkes, kræver det, at der anvendes tekniske foranstaltninger (redskabernes anvendelse og konstruktion) og foretages taktiske ændringer (lukkede områder eller områder med restriktioner) for at fremme stadigt større selektivitet og undgå uønskede fangster (fisk under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse). Landingsforpligtelsen, som blev indført med henblik på at nå dette mål, nødvendiggør, at man tager den nuværende forvaltningsstruktur for tekniske foranstaltninger op til fornyet overvejelse for at opnå større fleksibilitet i bestræbelserne på at nå målet.
- 3) Hvis man skal kunne sikre, at fiskeriet foregår i overensstemmelse med mere overordnede miljöhensyn, er det nødvendigt at anvende tekniske foranstaltninger, der begrænser fiskeredskabernes negative indvirkning på økosystemet mest muligt (f.eks. skadebegrænsende foranstaltninger og lukkede områder). Tekniske foranstaltninger skal specifikt bidrage til at opnå en god miljøtilstand målt på grundlag af 4 ud af de 11 deskriptorer, der er opført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), nemlig følgende: opretholdelse af biodiversiteten (deskriptor 1); opretholdelse af populationerne af alle fiske- og skaldyrarter, der udnyttes erhvervmæssigt, på sådanne niveauer, at de ligger inden for sikre biologiske grænser og udviser en alders- og størrelsesfordeling, der er betegnende for en sund bestand (deskriptor 3); tilstedeværelse af alle elementer i havets fødenet og forekomst med normal tæthed og diversitet (deskriptor 4); opretholdelse af havbundens integritet (deskriptor 6). Den største udfordring vil være at få fastlagt en ramme for gennemførelsen af foranstaltningerne, således at de mest effektivt beskytter de mest truede arter og de følsomme levesteder, der har behov for beskyttelse.

Foruden disse mål fremmer den nye fælles fiskeripolitik regionalisering som en ny forvaltningsstrategi. Regionaliseringsprocessen giver gode muligheder for at forenkle de regler, som lovgiver har fastsat, og er særlig relevant for den fremtidige anvendelse af tekniske foranstaltninger som forvaltningsinstrumenter, eftersom foranstaltningernes manglende effektivitet i et vist omfang skyldes den forvaltningsstruktur, der anvendes i. Regionalisering gør det muligt at udarbejde tekniske foranstaltninger på regionalt plan, f.eks. inden for rammerne af flerårige planer (på langt sigt) eller gennem andre EU-foranstaltninger (på kort sigt). Regionalisering betyder også, at der er mindre behov for, at Europa-Parlamentet og Rådet fastsætter detaljerede tekniske foranstaltninger efter den fælles beslutningsprocedure. Inden for en forenklet retlig ramme, der er fastlagt af lovgiveren, kan foranstaltningerne udarbejdes regionalt og skræddersys til de forskellige fiskeriers særlige forhold. Regionalisering giver også mulighed for i højere grad at anvende de tekniske

foranstaltninger som en tilskyndelse til at opnå et bæredygtigt fiskeri end blot som en restriktiv tvangsforanstaltning, der supplerer fiskerimulighederne og indsatsbegrænsningerne. Når beslutningerne træffes på regionalt plan, undgår man desuden hyppige ændringer af selve substansen i de tekniske foranstaltninger, der er fastsat i retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget og målene heri er i overensstemmelse med Unionens politik, navnlig de retlige forpligtelser i havstrategirammedirektivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet). Fuldstændig gennemførelse af disse direktiver er et led i de foranstaltninger, EU har truffet for at opfylde sine forpligtelser i henhold til FN-konventionen om biologisk mangfoldighed. Dette understøttes af målet om at standse tabet af biodiversitet [i EU] senest i 2010, som EU's stats- og regeringschefer har forpligtet sig til at realisere. EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 er ligeledes et led i disse bestræbelser⁶.

Tekniske foranstaltninger vil potentielt også kunne bidrage til EU's 2020-strategi⁷, navnlig flagskibsinitiativet om ressourceeffektivitet, fordi de fører til en bedre udnyttelse af fiskebestandene. Reformen af de tekniske foranstaltninger vil ligeledes bidrage til Refitprogrammet, eftersom en række gældende forordninger og specifikke foranstaltninger enten forenkles eller ophæves.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Bestemmelserne i dette forslag vedrører bevarelse af havets biologiske ressourcer, et område, hvorpå Unionen har enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Eftersom forslaget tager sigte på at ændre allerede gældende foranstaltninger, er spørgsmålet om proportionalitet ikke relevant. De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, eftersom de er hensigtsmæssige og nødvendige. Der findes ingen andre mindre restriktive foranstaltninger, der kan bidrage til at opfylde de fastsatte politikmål.

- **Valg af retsakt**

Foreslået reguleringsmiddel: Europa-Parlamentets og Rådets forordning.

---

⁶ COM(2011) 244 endelig - Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi 2020.

⁷ COM(2014) 130 final/2 - Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Status over Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund: En forordning skal ændres ved en forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

I december 2012 blev der foretaget en evaluering af de tekniske foranstaltninger. Der blev foretaget en retrospektiv evaluering¹ af de gældende forordninger med tekniske foranstaltninger, hvor spørgsmålet om deres relevans, effektivitet, sammenhæng og accept blev undersøgt. Der blev i forbindelse med denne evaluering gennemført vidtrækkende høringer af repræsentanter for fiskerisektoren, de nationale forvaltninger og medlemsstaternes forskningsinstitutter. Denne evaluering blev afsluttet i juni 2013. Derefter fulgte en fremadrettet evaluering¹ af de sandsynlige økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger tillige med spørgsmålet om relevans, effektivitet, sammenhæng og accept af de forskellige definerede politiske løsningsmodeller. Denne evaluering blev afsluttet i juli 2014.

Den retrospektive evaluering bekræftede, at de gældende tekniske foranstaltninger er alt for komplekse og i vidt omfang har været ineffektive. De indeholder hverken klare veldefinerede mål og målsætninger eller positive incitamenter, som belønner ansvarlig praksis og tilskynder til overholdelse. Det er dyrt at føre kontrol med foranstaltningerne, og den forvaltningsstruktur, de fungerer i på nuværende tidspunkt, er ufleksibel og meget topstyret med begrænset høring af de berørte parter.

I den fremadrettede evaluering konkluderes det, at en resultatorienteret forvaltning nok vil være den bedste strategi for fremtidige tekniske foranstaltninger, hvis kontrol- og håndhævelsesproblemerne kan løses. I en sådan strategi vil der være mindre behov for mange forordninger med præsriptive tekniske foranstaltninger.

• Høringer af interesserede parter

Der blev afholdt en internetbaseret høring i perioden januar til maj 2014⁸. Der blev modtaget detaljerede bidrag fra de vigtigste interessenter (dvs. medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, de rådgivende råd, fangstsektoren og NGO'erne)⁹. Der blev draget følgende hovedkonklusioner, som i det store og hele stemte overens med resultaterne af den retrospektive og fremadrettede evaluering:

- 1) Enhver ny forordning med tekniske foranstaltninger bør i stedet for bestemmelser, der forvalter på mikroniveau, indeholde bestemmelser, der er baseret på en resultatorienteret forvaltningsstrategi.
- 2) Fiskerne bør i højere grad være ansvarlige for deres fangster, end for konstruktionen og anvendelsen af deres fiskeredskaber.
- 3) Forenkling af reglerne er et grundlæggende mål, men dette må ikke skabe uligheder i medlemsstaternes forvaltningssystemer (der bør opretholdes lige vilkår).
- 4) Regionalisering betragtes som en vigtig mulighed for at forenkle forordningerne med de tekniske foranstaltninger.

⁸ http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/technical-measures/index_en.htm.

⁹ http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/technical-measures/contributions/index_en.htm.

- 5) Der foretrækkes en løsning med en rammeforordning. Den bør indeholde de overordnede mål og fælles minimumsnormer, som skal anvendes i hele EU. Den bør også indeholde beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer, at der kan træffes foranstaltninger, hvis der opstår problemer i fiskeriet.
- 6) Der er tidligere opnået øget selektivitet ved hjælp af incitamentstrukturer, der er tilpasset forvaltningsmålene. Sådanne strukturer skal indgå som en fast bestanddel af en eventuel ny rammeforordning med tekniske foranstaltninger.

Foruden den offentlige høring er der afholdt adskillige workshops, høringer og møder i perioden 2011 til primo 2015 med deltagelse af de vigtigste interessenter. Kombinationen af den offentlige høring og den omfattende opfølgende dialog med de vigtigste interessenter (fangstsektoren, NGO'erne og medlemsstaterne) sikrer, at de holdninger, der gives udtryk for, repræsenterer de forskellige interessentgrupper fuldt ud.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der er afholdt tre møder i en ekspertgruppe under Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), nemlig i oktober 2012¹⁰, marts 2013¹¹ og marts 2015¹². Mødedeltagerne drøftede spørgsmålet om muligheden for at anvende tekniske foranstaltninger som forvaltningsværktøjer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik. Konklusionerne i møderapporterne bidrog til at udvælge de løsningsmodeller, der undersøges i den fremadrettede evaluering, der er gennemført, og som har givet input til udarbejdelsen af dette forslag.

Foruden disse møder blev STECF og Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) på ad hoc-basis bedt om at udtale sig om specifikke spørgsmål vedrørende redskabers selektionsegenskaber, erstatning af reglerne om maskestørrelse og fangstsammensætning, bifangster af havpattedyr og andre beskyttede arter samt områdelukninger og områder med restriktioner. Disse udtalelser har ligeledes fungeret som retningslinjer for udarbejdelsen af forslaget.

- **Konsekvensanalyse**

Der er foretaget en konsekvensanalyse, hvori der er taget hensyn til input fra offentligheden og de opfølgende målrettede høringer, den retrospektive og den fremadrettede evaluering, ekspertrådgivningen samt bemærkningerne fra styringsgruppen for konsekvensanalysen, som blev nedsat med henblik på at støtte dette initiativ, og fra Udvalget for Forskriftskontrol.

I konsekvensanalysen holdes tre politiske løsningsmodeller og en delmodel op mod basisscenariet. Disse anses for med størst sandsynlighed at kunne opfylde målene og løse de problemer, der er peget på.

- Basisscenarie: I dette scenarie forbliver de gældende forordninger med tekniske foranstaltninger og bevarelsesforanstaltninger i kraft med den fælles fiskeripolitik som omdrejningspunkt. Der vil blive taget hensyn til nylige justeringer, som fjerner retlige uoverensstemmelser med den fælles fiskeripolitiks nye forpligtelser (landingsforpligtelsen og tilpasning til TEUF vedrørende fastlæggelsen af Kommissionens nuværende beføjelser). Regionaliseringen af de tekniske

---

¹⁰ STECF (2012) Expert Working Group on different principles for defining selectivity under the future TM regulation (EWG-12-14). 61 sider.

¹¹ STECF 2013 (2012) Expert Working Group on different principles for defining selectivity under the future TM regulation (EWG-12-14). 38 sider.

¹² STECF (2015) – Technical Measures part III (STECF-15-05). 2015. Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, EUR 27223 EN, JRC 95832, 59 sider.

foranstaltninger vil skulle foregå gennem udsnidsplaner eller flerårige planer, hvilket blot vil forøge antallet af forordninger yderligere og tilføje nye regler, som dispenserer fra eller ændrer gældende tekniske regler.

- **Konsolidering:** En ny forordning med begrænset anvendelsesområde, som konsoliderer de fælles regler for samtlige fiskerier i alle områder i en forordning (f.eks. generelle forbud mod visse fangstmetoder). Fælles regler (vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure) skulle i så fald adskilles fra regler, der potentielt kunne lægges ud til regionerne. Sidstnævnte tekniske regler vil forblive i kraft i de gældende forordninger (fælles beslutningstagning og kommissionsretsakter). Eventuelle nylige tilpasninger eller ændringer af forordningerne og tilpasning af disse til TEUF vil være inkluderet. Regionaliseringen af de tekniske foranstaltninger skal i denne løsningsmodel ske gennem udsnidsplaner, som Kommissionen vedtager i form af delegerede retsakter, og gennem delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager på grundlag af nye flerårige planer, der er vedtaget ved fælles beslutningstagning. Der skulle i så fald med disse delegerede retsakter indføres (midlertidige) undtagelser fra og ændringer af de gældende regler. Regionaliseringen vil ske, hvis og når medlemsstaterne indsender fælles henstillinger vedrørende udsnidsplaner, som må gælde midlertidigt i højst 3 år. Hvis sådanne undtagelser skal forblive i kraft efter de 3 år, kræver det, at der vedtages en delegeret retsakt på grundlag af en bemyndigelse i en flerårig EU-plan.
- **Rammeforordning:** En ny rammeforordning med: a) generelle bestemmelser (anvendelsesområde, mål og vejledende principper) og definition af de forventede resultater og fastlæggelse af dertil svarende normer; b) fælles regler og tekniske bestemmelser (som i mulighed 1); og c) basisforanstaltninger (for hver region), der svarer til de definerede resultater, og som skal anvendes, hvis der ikke fastsættes foranstaltninger på regionalt plan inden for rammerne af regionaliseringsprocessen. Basisforanstaltningerne skal baseres på indholdet i de gældende regler og skal i princippet erstatte de gældende maskestørrelses- og fangstsammensætningsregler, ændre de nuværende mindstemål til bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser og opretholde de områdelukninger, der er nødvendige for at beskytte ungfiske- og gydestimer samt eventuelle andre regionsspecifikke tekniske regler. Der vil være tale om én enkelt omarbejdet forordning i stedet for de mange forskellige forordninger, der gælder på nuværende tidspunkt. Mange nugældende forordninger vil blive ophævet, idet de relevante bestemmelser vil blive forenklet og indarbejdet i den nye rammeforordning. Basisnormerne og de tekniske basisforanstaltninger, som svarer til disse mål, anvendes, hvis ikke der er udarbejdet regionsspecifikke foranstaltninger (eller indtil sådanne udarbejdes), som omsættes til EU-lovgivning (vha. delegerede retsakter). Udarbejdes der ikke regionsspecifikke foranstaltninger, skal basisforanstaltningerne fortsat anvendes. Medlemsstaterne har mulighed for at gå endnu længere væk fra de mere rigide tekniske regler (standardforanstaltningerne) og i stedet anvende en mere fleksibel resultatbaseret forvaltningsstrategi på regionalt plan for at nå de resultater og mål, der er opstillet i en given plan.
- **Rammeforordning uden basisforanstaltninger:** Hovedelementerne opretholdes, bortset fra basisforanstaltningerne. En sådan forordning skulle i så fald indeholde en bemyndigelse til at udarbejde specifikke foranstaltninger inden for rammerne af regionaliseringsprocessen. Beføjelserne skal give mulighed for ved hjælp af delegerede retsakter at fastsætte de foranstaltninger på regionalt plan, som er nødvendige for at opfylde den fælles fiskeripolitiks mål, enten som led i udsnidsplaner eller som led i flerårige planer.

- Ophævelse af gældende regler: De fleste forordninger med tekniske foranstaltninger skulle i så fald straks ophæves, bortset fra de nødvendige naturbevarelsesforanstaltninger, som ville forblive i kraft. Tekniske foranstaltninger, der er nødvendige på langt sigt, vil skulle udarbejdes på regionalt plan inden for rammerne af flerårige planer (med mulighed for i første omgang at indarbejde tekniske foranstaltninger midlertidigt i udsמידsplaner). Denne løsningsmodel omfatter ingen rammeforordning.

Sammenligning af løsningsmodellerne

Det vurderes, at den løsning, der omfatter en *rammeforordning* med basisforanstaltninger, vil være den bedst egnede til at opfylde de opstillede mål og giver den bedste garanti for, at bevarelsesmålene fortsat vil blive opfyldt, samtidig med at regionaliseringsprocessen skrider frem. På længere sigt (senest i 2022) er det hensigten, at alle de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige, skal indgå i regionale planer. Denne løsning er bedst egnet til at forvalte overgangen til regionalisering i tiden frem til 2022.

En rammeforordning uden basisforanstaltninger og ophævelse af forordningerne med de tekniske foranstaltninger vil indebære en omgående forenkling af de tekniske foranstaltninger, hvilket ville vinde gehør hos fangstsektoren, omend begge tiltag er behæftet med en vis risiko. Dette ville være en drastisk ændring i forvaltningen, som betyder, at bevisbyrden flyttes over på fiskerne (og medlemsstaterne). En sådan løsning kræver, at fiskerne registrerer og dokumenterer deres aktiviteter på en gennemskuelig måde, at de opfylder de generelle mål og når de resultater, der er vedtaget (inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik), samt de specifikke mål og resultater, der er opstillet i de flerårige planer. Disse tiltag afhænger desuden af en omgående adfærdsændring hos fiskerne, gruppepres og selvregulering for at sikre, at der ikke overvejende fiskes uselektivt. Der er et vist forbehold hos medlemsstaterne, visse dele af fangstsektoren og NGO'erne mod at gå i denne retning, i det mindste på kort sigt.

Konsolidering af de tekniske foranstaltninger blev anset for at være den mindst egnede løsning. Denne løsning bibeholder i alt væsentligt den nuværende komplekse lovgivningsstruktur og indeholder ingen klare incitamenter for interessenterne ud over basisscenariet. Denne løsning er heller ikke helt i tråd med tanken om regionalisering som fastsat i den fælles fiskeripolitik.

Oversigt over virkningerne

Den foretrukne løsningsmodel indebærer hovedsagelig ændringer af lovgivningsstrukturen og forvaltningen af de tekniske foranstaltninger. Der indføres kun få nye foranstaltninger, og eventuelle substansændringer vil hovedsagelig være i form af ophævelse af regler for at forenkle dem og reducere den administrative byrde, gøre reglerne lettere at kontrollere eller konsolidere naturbevarelsesforanstaltningerne. Konsekvensanalysen var derfor baseret på en kvalitativ vurdering understøttet af specifikke eksempler eller casestudier. De væsentligste virkninger er som følger:

Økonomiske virkninger

De økonomiske virkninger af den løsningsmodel, der omfatter en rammeforordning, vil være positive. Denne model vil fremme regionaliseringen. Den øgede fleksibilitet og inddragelsen af interessenterne i udarbejdelsen af tekniske foranstaltninger, som følger af regionaliseringen, forventes at sætte hurtigere skub i anvendelsen af selektive redskaber end de øvrige løsningsmodeller. Dette vil bidrage til at opfylde målet om fiskeri på MSY-niveau og reducere mængden af uønskede fangster, hvilket vil resultere i økonomiske fordele som følge af øgede fiskerimuligheder. Situationen vil forbedres gradvis, navnlig hvis selektivt

fiskeri belønnes af medlemsstaterne i form af øgede fiskerimuligheder inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

Sociale virkninger

Beskæftigelsen i fangstsektoren vil sandsynligvis falde på kort sigt, mens sektoren tilpasser sig de krav, der er forbundet med at fiske efter MSY-princippet og anvende landingsforpligtelsen. Hvis det antages, at regionaliseringen fremskyndes, og de mest berørte fartøjskategorier, navnlig dem, der fisker efter blandede demersale arter, hurtigt bestræber sig på at forbedre selektiviteten, vil eventuelle negative virkninger dog hurtigere blive udlignet. Beskæftigelsen vil finde et stabilt niveau. Når målet om et bæredygtigt fiskeri er nået, vil fiskerimulighederne på længere sigt blive forøget (med mindst 20 %, når vi når 2020). Med så væsentlig en forøgelse er der potentiale for at skabe ny job i fangstsektoren. Hvis der fiskes bæredygtigt, vil det føre til større indtjening og lønninger og således også mere attraktive beskæftigelsesmuligheder.

Miljømæssige virkninger

Eventuelle negative virkninger på kort sigt vil sandsynligvis blive opvejet hurtigere, hvis man vælger denne løsningsmodel frem for de øvrige. Meningen er, at rammeforordningen skal regulere overgangen til regionalisering og ved hjælp af basisforanstaltninger og bibeholdelse af de gældende tekniske foranstaltninger, der stadig er nødvendige, sikre, at den fælles fiskeripolitiks miljøbevarelsesmål ikke sættes over styr. På længere sigt forventes det, at regionaliseringen vil betyde, at foranstaltningerne udarbejdes inden for rammerne af en fleksibel forvaltningsstruktur, som gør det muligt hurtigere at reagere på eller imødegå trusler mod havøkosystemerne og træffe beskyttelsesforanstaltninger.

• **Målrettet regulering og forenkling**

Forenkling

Hovedformålet med dette forslag er at forenkle de gældende forordninger. Den nye rammeforordning skal erstatte 6 forordninger, der er vedtaget ved fælles beslutningstagning, idet 3 andre forordninger enten delvis ophæves eller ændres. Denne løsningsmodel indebærer også ophævelse af op mod 10 kommissionsforordninger, der er vedtaget til støtte for foranstaltningerne. Visse elementer af disse forordninger vil blive indarbejdet i forslaget til en rammeforordning i afventning af, at regionaliseringsprocessen tager fart. Derved muliggøres endnu et forenklingstiltag på to hovedområder. For det første vil næsten halvdelen af de 40 foranstaltninger vedrørende områdelukninger eller områder med restriktioner, som tager sigte på at beskytte ungfiske- og gydestimer, enten blive ophævet eller forenklet. Dette finder sted på grundlag af rådgivning fra STECF, idet der tages hensyn til de kommentarer, der er modtaget fra medlemsstaterne og interessenterne. For det andet skal de komplekse tabeller over maskestørrelser og fangstsammensætninger i de gældende forordninger for det nordøstlige Atlanterhav og Østersøen forenkles. Disse tabeller er for hver af disse regioner blevet forenklet til én standardmaskestørrelse for trukne og faststående redskaber baseret på de aktuelle udnyttelsesmønstre med visse undtagelser, som gør det muligt at anvende mindre maskestørrelser for at opretholde vigtige fiskerier.

SMV

Fangstsektoren, som tæller ca. 82 000 fartøjer og beskæftiger 98 500 fuldtidsækvivalenter, vil være mest berørt af potentielle ændringer af forordningerne om tekniske foranstaltninger. Af disse ca. 82 000 fiskerifartøjer kan næsten 98 % klassificeres som mikrovirksomheder med færre end 10 ansatte og med en årlig omsætning og/eller samlet årligt resultat, som ikke overstiger 2 mio. EUR. Eftersom så stor en andel af sektoren består af mikrovirksomheder, vil den fælles fiskeripolitiks bevarelsesmål blive sat over styr, hvis de fritages for at opfylde

reglerne i dette forslag, idet det således kun ville være ganske få virksomheder, der ville være omfattet af de generelle regler.

Virksomheden for SMV med hensyn til de administrative omkostninger og den administrative byrde vil være positiv, eftersom de gældende forordninger straks vil blive forenklet, og fangstsektoren fremover i højere grad vil blive inddraget i udarbejdelsen af tekniske foranstaltninger via de rådgivende råd. Hvis man på længere sigt går over til en resultatorienteret strategi, vil dette desuden resultere i en yderligere forenkling af de tekniske regler. Dette indebærer, at bevisbyrden flyttes over på fangstsektoren og dermed forpligter fiskerne til at registrere og dokumentere fangsterne korrekt. Derved kan omkostningerne i forbindelse med registrering og dokumentation af fangster stige, omend disse omkostninger vil afhænge af medlemsstaternes tilgang til regional kontrol og blive opvejet af den større fleksibilitet, en sådan strategi vil medføre.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Foranstaltningen medfører ikke yderligere udgifter for EU.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Overvågning

I henhold til den foretrukne løsningsmodel vil der blive fastsat klare mål for reduktion af uønskede fangster og - så vidt muligt - eliminering af sådanne fangster senest i 2019 og fiskeri på MSY-niveau for alle bestande senest i 2020. Der vil også blive fastsat mål for begrænsningen af fiskeriets negative indvirkning på havøkosystemet med henblik på at bidrage til opfyldelsen af målet om en god miljøtilstand senest i 2020. For at kunne måle fremskridtene hen imod opfyldelsen af disse mål foreslås der følgende miljømæssige, økonomiske og sociale indikatorer for måling af de tekniske foranstaltninger:

Miljøindikatorer: udviklingen i fangstprofiler, antal bestande, som befiskes på MSY-niveau, udviklingen i bifangster af følsomme arter og beskyttelse af følsomme levesteder

Økonomiske indikatorer: indtægter, bruttoværditilvækst (BVT), indtægter/break-even punkt og nettofortjenstemargener

Sociale indikatorer: beskæftigelse og lønninger til besætningen

Overholdelse: antal overtrædelser relateret til tekniske regler og antal patruljedage på havet.

De data, der er brug for til overvågningen, vil være til rådighed under EU-rammen for dataindsamling¹³, og de vil findes i rådgivningen fra STECF og ICES og i EU-fiskerikontrolagenturets årlige rapporter.

Evaluering

---

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1).

Der bør foretages en efterfølgende evaluering af de vigtigste spørgsmål vedrørende de tekniske foranstaltninger inden 2022, hvor landingsforpligtelsen skulle være gennemført fuldt ud, MSY nået for alle bestande og havøkosystemerne være i en god miljøtilstand. Meningen er, at denne evaluering skal give input til den retrospektive evaluering af den fælles fiskeripolitik, som efter planen skal påbegyndes primo 2022.

STECF og ICES skal med jævne mellemrum vurdere de nye flerårige planer for at måle, om bæredygtighedsmålene nås. Disse evalueringer vil give et fingerpeg om, hvorvidt de tekniske foranstaltninger, der er inkluderet i disse planer, er effektive.

De rapporter, der skal aflægges i henhold til artikel 49 (om den fælles fiskeripolitiks virkemåde) og artikel 50 (fremskridtene med hensyn til at nå MSY) i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik, vil også - omend de ikke direkte vedrører tekniske foranstaltninger - indeholde oplysninger om de tekniske foranstaltningers virkning.

De foranstaltninger, der udarbejdes på regionalt plan, vil også skulle evalueres regelmæssigt af STECF eller ICES for at sikre, at de er forenelige med den fælles fiskeripolitiks mål.

Det vil af EU-fiskerikontrolagenturets årlige rapporter om den fælles ressourceanvendelsesplan fremgå, hvor mange overtrædelser, der er konstateret, samt årsagerne hertil sammenholdt med antallet og arten af inspektioner, der er gennemført. Det vil således fremgå af disse rapporter, i hvor høj grad forordningerne med tekniske foranstaltninger overholdes.

Rapportering

Senest i slutningen af 2020 og derefter hvert tredje år skal Kommissionen aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning. Rapporten skal bl.a. indeholde en vurdering af virkningen af de tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne og af fiskeriets miljømæssige konsekvenser for havøkosystemerne. Kommissionen vil på grundlag af nævnte rapport foreslå eventuelle ændringer, der måtte være nødvendige.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget har følgende struktur:

De generelle bestemmelser - Denne del indeholder anvendelsesområdet, de overordnede og de specifikke mål samt de målsætninger, der er knyttet til de generelle og specifikke mål, og som er udtrykt som niveauet af uønskede fangster. Den indeholder desuden tærskler for bifangster af følsomme arter, bestemmelser om begrænsning af størrelsen af områder på havbunden, som i væsentlig grad påvirkes af fiskeriet, samt principper for god forvaltning og definitioner. Definitionerne vedrører hovedsagelig fiskeredskaber og fiskeri og er fælles for alle regioner. De konsoliderer og ajourfører definitionerne i de gældende retsakter.

Fælles tekniske foranstaltninger - Disse indeholder fælles regler, der på nuværende tidspunkt er fastsat i alle de vigtigste tekniske forordninger, og som gælder for alle havområder og betragtes som de facto permanente, eftersom det ikke er nødvendigt eller berettiget at ændre dem. Bestemmelserne i denne del vedrører:

- forbud mod redskaber og praksisser, herunder forbud mod salg af marine arter, der er fanget med bestemte redskaber
- foranstaltninger til beskyttelse af følsomme arter (f.eks. havpattedyr, havkrybdyr og havfugle) og levesteder (f.eks. koldtvandskoralrev), herunder dem, der er opført i habitat- og fugle direktivet
- generelle restriktioner for anvendelsen af trukne redskaber og betingelserne for deres anvendelse (omfatter fangstposens grundlæggende konstruktion og tilladte anordninger til fastgørelse på fiskeredskaber)
- restriktioner for anvendelsen af faststående garn. Denne del indeholder konsolideringen af de gældende restriktioner for anvendelsen af drivgarn (dvs. forbud mod drivgarn på over 2,5 km, forbud mod anvendelsen af sådanne redskaber til målrettet fiskeri efter stærkt vandrende arter og et totalt forbud mod anvendelsen af sådanne drivgarn i Østersøen). Det er meningen, at medlemsstaterne skal styrke disse foranstaltninger på regionalt plan i form af delvise eller totale forbud mod anvendelsen af sådanne redskaber i områder, hvor der er videnskabeligt belæg for, at fortsat anvendelse af drivgarn udgør en trussel mod følsomme arters bevaringsstatus i den relevante region
- bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser (definition, mål og anvendelse af fisk, som er mindre end disse størrelser)
- fælles foranstaltninger med henblik på at reducere udsmid (forbud mod highgrading og udslipning af fangster og beskyttelse af arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger).

Regionalisering - Heri fastsættes de generelle principper for regionaliseringen med henvisning til basisforanstaltningerne, som skal finde anvendelse, hvis der ikke er vedtaget foranstaltninger på regionalt plan, og der tillægges de fornødne beføjelser til fastsættelse på regionalt plan af tekniske foranstaltninger i de flerårige planer og midlertidige udsmidsplaner og til fastsættelse af de bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i henhold til miljølovgivningen. Beføjelserne giver mulighed for på regionalt plan at udarbejde foranstaltninger baseret på de fælles henstillinger, der er indgivet af regionale grupper af medlemsstater med det formål at ændre/dispensere fra de gældende basisforanstaltninger, fastsætte nye foranstaltninger eller dispensere fra allerede fastsatte foranstaltninger, forudsat at det kan dokumenteres, at de foranstaltninger, der skal ændres eller dispenseres fra, ikke gavner bevarelsen, eller at der er truffet alternative foranstaltninger. Beføjelserne delegeres på grundlag af den fælles fiskeripolitik. Det fastlægges ligeledes, hvilke regionale foranstaltninger der kan indføres inden for rammerne af midlertidige udsmidsplaner, og hvilke beskyttelsesforanstaltninger der vil blive truffet, hvis der er videnskabeligt belæg for, at bevarelsesmålene ikke opfyldes af de regionale foranstaltninger. Forslaget indeholder med henblik herpå en beskyttelsesklausul, som sætter Kommissionen i stand til at træffe foranstaltninger, hvis den videnskabelige rådgivning viser, at der er behov for omgående handling for at beskytte marine arter. Dette sætter Kommissionen i stand til at fastsætte tekniske foranstaltninger, der tager sigte på at afhjælpe sådanne trusler, og som supplerer eller fraviger denne forordning eller andre tekniske foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til EU-lovgivningen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte restriktioner for anvendelsen af fiskeredskaber eller for fiskeriet i visse områder eller i visse perioder.

Tekniske foranstaltninger i farvandene uden for EU: Denne del indeholder bestemmelser om bemyndigelse af Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter vedrørende de gældende detaljerede regler med lister over sårbare havøkosystemer samt specifikke tekniske

foranstaltninger gældende for bestemte fiskerier efter byrkelange og rødfisk, som er vedtaget af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC). Kommissionen delegeres desuden beføjelser til gennem en ændring af den relevante forordning at vedtage delegerede retsakter vedrørende de tekniske foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1343/2011¹⁴ om Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM). Kommissionen bemyndiges ligeledes til at indarbejde kommende ændringer af disse foranstaltninger, der er vedtaget af NEAFC og GFCM, i EU-lovgivningen. Kommissionen har ikke sådanne beføjelser på nuværende tidspunkt.

Tekniske bestemmelser - Denne del indeholder de fælles bestemmelser for udførelsen af videnskabelige undersøgelser samt udsætning og omplantning af marine arter.

Procedurebestemmelser - Denne del indeholder bestemmelser om udøvelsen af de delegerede beføjelser hvad angår de delegerede retsakter, der er omhandlet i forslaget, samt udvalgsprocedurerne med henblik på gennemførelsesretsakterne.

Afsluttende bestemmelser – Denne del indeholder bestemmelser om ophævelse og ændring af de relevante forordninger og om procedurerne for gennemgang og rapportering.

Bilag - Bilagene indeholder basisforanstaltningerne opdelt på havområder (dvs. Nordsøen, Østersøen, de nordvestlige farvande, de sydvestlige farvande, Middelhavet, Sortehavet og regionerne i den yderste periferi). Basisforanstaltningerne skal gælde, hvis der ikke vedtages foranstaltninger på regionalt plan. De omfatter grundbestemmelser om maskestørrelse, bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, lukkede områder eller områder med restriktioner for at beskytte ungfisk og gydefisk samt andre regionsspecifikke foranstaltninger. Forslaget indeholder også bilag med en liste over forbudte arter, som - hvis de tages som bifangster - straks skal genudsættes, en liste over lukkede områder med henblik på at beskytte følsomme levesteder og en liste over arter, som ikke må fanges med drivgarn.

---

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁶,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹⁷ fastsættes der bestemmelser om en fælles fiskeripolitik, som tager sigte på bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.
- (2) Tekniske foranstaltninger er værktøjer, der fungerer som støtte for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. En retrospektiv evaluering har imidlertid vist, at den lovgivningsstruktur, som de tekniske foranstaltninger på nuværende tidspunkt indgår i, sandsynligvis ikke vil gøre det muligt at opfylde den fælles fiskeripolitiks mål, og der bør derfor tages en ny strategi i anvendelse for at øge disse foranstaltningers effektivitet, idet hovedvægten lægges på en tilpasning af forvaltningsstrukturen.
- (3) Der er behov for at udarbejde et sæt overordnede rammeregler for forvaltningen af de tekniske foranstaltninger. I rammereglerne bør der fastsættes generelle bestemmelser, som skal gælde for alle EU-farvande, og de skal give mulighed for, at der inden for rammerne af den regionaliseringsprocess, som er indført ved den fælles fiskeripolitik, kan udarbejdes tekniske foranstaltninger, hvori der tages hensyn til regionsspecifikke forhold i fiskeriet.
- (4) Rammereglerne bør regulere fangst og landing af fiskeressourcer, fiskeredskabernes anvendelse og samspillet mellem fiskeriet og havøkosystemerne.

¹⁵ OJ C , , p. . EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ OJ C , , p. . EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁷ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

- (5) Rammereglerne bør gælde for fiskeri i EU-farvande, der udøves af EU- og tredjelandsfartøjer og af EU-medlemsstaternes statsborgere (uden at dette berører flagstatens primære ansvar), og for EU-fartøjer, der udøver deres aktiviteter i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i traktatens artikel 349, første afsnit. De bør også gælde i tredjelandsfarvande for tekniske foranstaltninger, der er vedtaget for NEAFC-reguleringsområdet (NEAFC - Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav) og GFCM-aftaleområdet (GFCM - Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet).
- (6) De tekniske foranstaltninger bør, hvor det er relevant, gælde for rekreativt fiskeri, som kan have en betydelig indvirkning på fisk- og skaldyrsbestandene.
- (7) Tekniske foranstaltninger bør bidrage til opfyldelsen af den fælles fiskeripolitikens mål om at fiske på et niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte, reducere uønskede fangster, eliminere udsmid og bidrage til at opnå en god miljøtilstand som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF¹⁸.
- (8) Tekniske foranstaltninger bør specifikt tage sigte på at beskytte ungfiske- og gydestimer, ved at der anvendes selektive fiskeredskaber og træffes forholdsregler. De tekniske foranstaltninger bør også i videst muligt omfang begrænse fiskeredskabernes negative indvirkning på havøkosystemet, navnlig på følsomme arter og levesteder, og om muligt bevirke, at en sådan indvirkning helt undgås. De bør også bidrage til, at der fastlægges forvaltningsforanstaltninger med det formål at opfylde de forpligtelser, der følger af Rådets direktiv 92/43/EØF¹⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF²⁰ og direktiv 2008/56/EF.
- (9) For at kunne evaluere virkningen af de tekniske foranstaltninger bør der fastsættes mål for omfanget af uønskede fangster, omfanget af bifangster af følsomme arter og den geografiske udbredelse af havbundslevesteder, som fiskeriet har en skadelig indflydelse på, som afspejler den fælles fiskeripolitikens mål, Unionens miljølovgivning (navnlig Rådets direktiv 92/43/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF)²¹ samt international god praksis.
- (10) For at sikre en ensartet fortolkning og gennemførelse af de tekniske regler, bør definitionerne af fiskeredskaber og de forskellige former for fiskeri, som er indeholdt i de gældende forordninger med tekniske foranstaltninger, ajourføres og konsolideres.
- (11) Det bør forbydes at anvende visse skadevoldende redskaber og metoder, der indebærer brug af sprængstoffer, giftige eller bedøvende stoffer, elektrisk strøm, tryklufthamre eller andre slagredskaber, såvel som trukne redskaber og grabber til fiskeri efter ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende arter samt visse undervandsharpuner, undtagen når der specifikt er tale om trawl med elektrisk strøm, som må anvendes under bestemte strenge betingelser.
- (12) Der bør i lyset af rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) fastsættes fælles regler vedrørende restriktioner for

---

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

¹⁹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EUT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

anvendelsen af trukne redskaber og om fangstposers konstruktion for at hindre skadelig praksis, som fører til uselektivt fiskeri.

- (13) For at begrænse anvendelsen af drivgarn, som kan fiske over store områder og føre til omfattende fangster af følsomme arter, bør de gældende restriktioner for anvendelsen af sådanne redskaber konsolideres.
- (14) I lyset af rådgivningen fra STECF bør det af hensyn til beskyttelsen af følsomme dybhavsarter fortsat være forbudt at fiske med faststående garn i ICES-afsnit IIIa, VIa, VIb, VIIb, VIIc, VIIj og VIIk og ICES-underområde VIII, IX, X og XII øst for 27°V i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på mere end 600 m.
- (15) For visse sjældne fiskearter, som f.eks. hajer og rokker, kan selv et begrænset fiskeri udgøre en alvorlig risiko for arternes bevarelse. For at beskytte sådanne arter bør der indføres et generelt forbud mod fiskeri efter disse arter.
- (16) For at opfylde kravet i direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF om streng beskyttelse af følsomme arter, som f.eks. havpattedyr, havfugle og havkrybdyr, bør medlemsstaterne indføre foranstaltninger, der tager sigte på at begrænse og om muligt helt undgå fangster af disse arter i fiskeredskaber.
- (17) Restriktionerne for anvendelsen af bundfiskeredskaber bør fortsat gælde for at opretholde beskyttelsen af følsomme marine levesteder ud for Irlands, Det Forenede Kongeriges, Azorerne, Madeiras og De Kanariske Øers kyster.
- (18) Hvis der på grundlag af den videnskabelige rådgivning og tekniske oplysninger kan udpeges andre sådanne områder, bør der indføres lignende restriktioner for at beskytte disse levesteder.
- (19) Der skal i henhold til reglerne for den fælles fiskeripolitik fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for at sikre beskyttelsen af marine arters yngel, og der skal etableres områder, hvor fiskebestandene kan genoprettes.
- (20) Det bør lægges fast, hvilken metode der skal anvendes til måling af størrelsen af marine arter.
- (21) For at bistå fangstsektoren med gennemførelsen af landingsforpligtelsen bør medlemsstaterne fastsætte foranstaltninger, som letter opbevaringen og afsætningen af marine arter, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse. Sådanne foranstaltninger bør omfatte støtte til investering i anlæggelse og tilpasning af landingssteder og nødhavne eller støtte til investeringer, der skaber merværdi for fiskevarer.
- (22) Highgrading og udslipning af fangster bør forbydes bortset fra i tilfælde, hvor der er indført undtagelser i henhold til landingsforpligtelsen.
- (23) Hvis det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at der tages omfattende uønskede fangster af arter, der ikke er underlagt fangstbegrænsninger og derfor heller ikke er omfattet af landingsforpligtelsen, bør medlemsstaterne gennemføre pilotprojekter for at undersøge mulighederne for at reducere omfanget af disse fangster og indføre hensigtsmæssige tekniske foranstaltninger til at nå dette mål.
- (24) Hvis der ikke er fastsat tekniske foranstaltninger på regionalt plan, bør basisforanstaltningerne finde anvendelse. Basisforanstaltningerne bør baseres på de gældende tekniske foranstaltninger, idet der tages hensyn til rådgivningen fra STECF og interessenternes holdning. De bør bestå af grundbestemmelser om masketørrelser for trukne redskaber og faststående garn, bevarelsesmæssige

mindstereferencestørrelser, lukkede områder eller områder med restriktioner, naturbevarelsesforanstaltninger, der tager sigte på at hindre bifangster af havpattedyr og havfugle i visse områder og andre regionspecifikke foranstaltninger, der allerede er i kraft, og som fortsat er nødvendige for at sikre, at bevarelsesmålene fortsat opfyldes, indtil der fastsættes foranstaltninger på regionalt plan.

- (25) Medlemsstaterne kan i samarbejde med interessenterne udarbejde fælles henstillinger med henblik på inden for rammerne af den regionaliseringsproces, der er indført ved forordningen om den fælles fiskeripolitik, at få indført passende tekniske foranstaltninger, som afviger fra basisforanstaltningerne.
- (26) Sådanne regionalt fastsatte tekniske foranstaltninger bør som et minimum være ækvivalente med basisforanstaltningerne, hvad angår udnyttelsesmønstre og beskyttelse af følsomme arter og levesteder.
- (27) Fastsættelsen af tekniske foranstaltninger på regionalt plan bør hovedsagelig finde sted gennem de flerårige planer, sådan som det er fastsat i reglerne for den fælles fiskeripolitik. Inden for rammerne af disse flerårige planer kan der foretages ændringer i basisforanstaltningerne, der kan fastsættes nye foranstaltninger med henblik på at supplere eller erstatte basisforanstaltningerne eller fravige disse, hvis det kan dokumenteres, at de foranstaltninger, der er truffet, ikke gavner bevarelsen, eller at der er truffet alternative foranstaltninger for at sikre, at målene fortsat opfyldes. De flerårige planer kan ligeledes i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013 indeholde andre naturbevarelsesforanstaltninger, som tager sigte på at reducere fiskeriets negative indvirkning på økosystemerne, f.eks. foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF, artikel 4 i direktiv 2009/147/EF eller artikel 6 i direktiv 92/43/EØF.
- (28) De regionale grupper af medlemsstater bør ved udarbejdelsen af fælles henstillinger med henblik på i de flerårige planer at vedtage foranstaltninger vedrørende maskestørrelse og artsselektive redskaber, der afviger fra basisforanstaltningerne, sikre, at redskaberne som et minimum resulterer i samme eller bedre selektionsmønstre end de redskaber, der er i overensstemmelse med basisforanstaltningerne.
- (29) De regionale grupper af medlemsstater bør ved udarbejdelsen af fælles henstillinger med henblik på i de flerårige planer at ændre gældende eller fastsætte nye områdelukninger eller områder med restriktioner for at beskytte ungfiske- eller gydestimer sørge for i disse henstillinger at fastlægge de nærmere specifikationer og bestemmelser vedrørende området geografiske afgrænsning, lukningens eller restriktionernes varighed, redskabsrestriktioner og kontrol- og overvågningsordninger.
- (30) De regionale grupper af medlemsstater bør ved udarbejdelsen af fælles henstillinger med henblik på inden for rammerne af flerårige planer at ændre de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser eller fastsætte nye sådanne størrelser sikre, at den fælles fiskeripolitiks mål ikke sættes over styr, ved at sørge for, at kravet om beskyttelse af unge marine arter overholdes, at der ikke indføres bestemmelser, der resulterer i markedsforvridning, og at der ikke skabes et marked for fisk, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser.
- (31) Det bør være tilladt i de fælles henstillinger at indføre bestemmelser om realtidslukninger sammen med bestemmelser om flytning af fangstpladser som en yderligere foranstaltning til beskyttelse af ungfiske- og gydestimer. Betingelserne for

indførelsen og ophævelsen af sådanne realtidslukninger samt for kontrol- og overvågningsordningerne bør lægges fast i de pågældende fælles henstillinger.

- (32) Det bør være muligt i de fælles henstillinger fra de regionale grupper af medlemsstater på grundlag af en videnskabelig vurdering af virkningerne af innovative redskaber, der er behørigt evalueret af STECF, at give tilladelse til anvendelsen af nye redskaber, som f.eks. trawl med elektrisk strøm. Der bør ikke gives tilladelse til anvendelsen af innovative fiskeredskaber, hvis den videnskabelige vurdering viser, at anvendelsen af sådanne redskaber vil få en negativ indvirkning på følsomme levesteder og ikke-målarter.
- (33) Regionale grupper af medlemsstater bør for i videst muligt omfang at reducere bifangster af følsomme arter og fiskeredskabers negative indvirkning på følsomme levesteder udarbejde yderligere foranstaltninger, som tager sigte på at begrænse fiskeriets negative indvirkning på følsomme arter og levesteder. Hvis der er videnskabelig dokumentation for, at sådanne arters og levesteders bevaringsstatus er alvorligt truet, bør medlemsstaterne indføre yderligere restriktioner for visse redskabers konstruktion og anvendelse eller endog indføre et totalt forbud mod anvendelsen af de pågældende redskaber i den relevante region. Sådanne bestemmelser kunne navnlig gælde for anvendelsen af drivgarn, som i visse områder har resulteret i betydelige fangster af hvaler og havfugle.
- (34) Hvis der ikke er vedtaget en flerårig plan, kan der i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013 vedtages midlertidige udsמידsplaner med henblik på gennemførelsen af landingsforpligtelsen. Det bør være tilladt i sådanne planer at fastsætte tekniske foranstaltninger, der er nøje forbundet med gennemførelsen af landingsforpligtelsen, og som tager sigte på at øge selektiviteten og reducere uønskede fangster mest muligt.
- (35) For at opretholde de gældende detaljerede henstillinger, der er vedtaget af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC), bør Kommissionen delegeres beføjelser i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til at vedtage retsakter vedrørende lister over sårbare havøkosystemer og specifikke tekniske foranstaltninger, der er knyttet til bestemmelser, som tager sigte på at beskytte byrkelange og rødfisk. Kommissionen bør også delegeres beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at indarbejde de ændringer af foranstaltningerne i EU-lovgivningen, der vedtages af NEAFC, og som er genstand for visse udtrykkeligt afgrænsede ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, og som bliver bindende for Unionen i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (36) For ikke at lægge hindringer i vejen for videnskabelige undersøgelser, udsætning og omplantning bør denne forordning ikke anvendes på de aktiviteter, der er nødvendige med henblik herpå.
- (37) Hvis den foreliggende videnskabelige rådgivning viser, at der er behov for omgående handling for at beskytte marine arter, bør Kommissionen i behørigt begrundede tilfælde kunne vedtage umiddelbart gældende delegerede retsakter, der fastsætter tekniske foranstaltninger med henblik på at afbøde sådanne trusler, og som supplerer eller fraviger denne forordning eller andre tekniske foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til EU-lovgivningen. Disse foranstaltninger bør specifikt tage sigte på at reagere på uventede ændringer i bestandsstrukturen som følge af høje eller lave rekrutteringsniveauer, beskytte gydende fisk eller skaldyr, hvis bestandenes biomasse

er meget lav, eller reagere på andre ændringer i en fiskebestands tilstand, der kan true den bevaringsstatus. Sådanne foranstaltninger kunne omfatte restriktioner for anvendelsen af trukne eller faststående redskaber eller for fiskeriet i visse områder eller i visse perioder.

- (38) Beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør delegeres til Kommissionen med henblik på at ajourføre listen over fisk og skaldyr, som det er forbudt at fiske målrettet efter, ajourføre listen over følsomme områder, hvor der bør gælde restriktioner for fiskeriet, vedtage tekniske foranstaltninger som led flerårige planer og vedtage tekniske foranstaltninger som led i udsnidsplaner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (39) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastsætte: specifikationerne for anordninger, der har til formål at mindske slitage eller at øge eller begrænse fangsternes mulighed for at undslippe i den forreste del af trukne redskaber; specifikationerne for selektionsanordninger, der er fastgjort til bestemte basisredskaber; specifikationerne for trawl med elektrisk strøm; konstruktionsbestemte restriktioner og bestemmelser vedrørende de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som skal vedtages af flagmedlemsstaten; bestemmelser vedrørende de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som skal vedtages af flagmedlemsstaten, når der anvendes faststående redskaber på en dybde på 200-600 m; de detaljerede bestemmelser vedrørende de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, der skal vedtages for visse lukkede områder eller områder med restriktioner, samt detaljerede bestemmelser vedrørende signal- og konstruktionskarakteristika for anordninger, der har til formål at hindre hvaler i at blive fanget i faststående garn, og de metoder, der anvendes til at minimere bifangster af havfuge og havkrybdyr. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²².
- (40) Kommissionen bør senest ved udgangen af 2020 og derefter hvert tredje år aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og de relevante rådgivende råd og efter vurderinger fra STECF. Det bør i rapporten vurderes, i hvilket omfang tekniske foranstaltninger - såvel dem, der er vedtaget regionalt, som dem, der er vedtaget på EU-plan - har bidraget til at opfylde målene i denne forordning. Hvis der på regionalt plan er dokumentation for, at målene ikke er nået, bør medlemsstaterne i den pågældende region på grundlag af rapporten forelægge en plan med de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at disse mål nås. Kommissionen bør også - ligeledes på grundlag af rapporten - forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag til eventuelle ændringer af denne forordning, der måtte være nødvendige.

---

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (41) Som følge af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EF) nr. 894/97²³, (EF) nr. 850/98²⁴, (EF) nr. 2549/2000²⁵, (EF) nr. 254/2002²⁶, (EF) nr. 812/2004²⁷ og (EF) nr. 2187/2005²⁸ ophæves.
- (42) Rådets forordning (EF) 1967/2006²⁹, (EF) nr. 1098/2007³⁰, (EF) 1224/2009³¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011³² og (EU) nr. 1380/2013³³ bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (43) Med henblik på at supplere eller ændre gældende detaljerede bestemmelser, der har til formål at omsætte henstillinger vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) til EU-lovgivning, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår de tekniske foranstaltninger i forordning (EU) nr. 1343/2011. Kommissionen bør også delegeres beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at indarbejde i EU-lovgivningen de ændringer af foranstaltningerne, som vedtages af GFCM, og som er genstand for visse udtrykkeligt afgrænsede ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, idet disse foranstaltninger bliver bindende for Unionen i overensstemmelse med GFCM-aftalens bestemmelser. Forordning (EU) nr. 1343/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau —

²³ Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 171 af 17.6.1998, s. 1).

²⁴ Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

²⁵ Rådets forordning (EF) nr. 2549/2000 af 17. november 2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskebestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa) (EFT L 292 af 21.11.2000, s. 5).

²⁶ Rådets forordning (EF) nr. 254/2002 af 12. februar 2002 om foranstaltninger for 2002 til genopbygning af torskebestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa) (EFT L 41 13.2.2002, s. 1).

²⁷ Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 af 26. april 2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 (EUT L 150 af 30.4.2004, s. 12).

²⁸ Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 af 21. december 2005 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund gennem tekniske foranstaltninger, om ændring af forordning (EF) nr. 1434/98 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 88/98 (EUT L 349 af 31.12.2005).

²⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11).

³⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 af 18. september 2007 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund gennem tekniske foranstaltninger, om ændring af forordning (EF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 779/97 (EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1).

³¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der tekniske foranstaltninger vedrørende:

- a) fangst og landing af fiskeressourcer og
- b) anvendelsen af fiskeredskaber og fiskeriets samspil med havets økosystemer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på aktiviteter, der udøves af EU-fiskerfartøjer og medlemsstaternes statsborgere, uden at dette berører flagstatens primære ansvar, i de fiskeriområder, der er omhandlet i artikel 5, samt på fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag og er registreret i et tredjeland, og som fisker i EU-farvande.
2. Artikel 7 og 14 og bilag V-X, del A, finder også anvendelse på rekreativt fiskeri.
3. Under forudsætning af, at betingelserne i artikel 29 og 30 er opfyldt, finder de tekniske foranstaltninger i denne forordning ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende tager sigte på:
  - a) videnskabelige undersøgelser og
  - b) udsætning eller omplantning af marine arter.

Artikel 3

Generelle og specifikke mål

1. Tekniske foranstaltninger er værktøjer til støtte for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og skal som sådanne bidrage til at nå de mål, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, og i særdeleshed de mål, der er fastsat i nævnte artikels stk. 2 og 3 tillige med stk. 5, litra a) og j).
2. Tekniske foranstaltninger skal desuden navnlig:
  - a) optimere udnyttelsesmønstrene med henblik på at beskytte ungfiske- og gydestimer
  - b) sikre, at bifangster i fiskeriet af de marine arter, der er opført i direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF, og andre følsomme arter reduceres mest muligt og om muligt helt

undgås, således at sådanne fangster ikke udgør en trussel mod disse arters bevaringsstatus

- a) sikre, at fiskeriets miljømæssige indvirkning på marine levesteder begrænses mest muligt og om muligt helt undgås, således at fiskeriet ikke udgør en trussel mod disse levesteders bevaringsstatus
- b) bidrage til, at der indføres fiskeriforvaltningsforanstaltninger med henblik på at opfylde forpligtelserne i henhold til direktiv 92/43/EØF, 2009/147/EF, 2008/56/EF og 2000/60/EF.

Artikel 4

Målsætninger

1. De tekniske foranstaltninger tager sigte på at opfylde følgende målsætninger:
  - a) det sikres, at fangster af marine arter, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser, ikke udgør mere end 5 % af fangsterne, jf. artikel 2, stk. 2, og artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013
  - b) det sikres, at bifangster af havpattedyr, havkrybdyr og havfugle og andre ikke-kommercielt udnyttede arter ikke overstiger de niveauer, der er fastsat i EU-lovgivningen og internationale aftaler
  - c) det sikres, at fiskeriets miljømæssige indvirkning på havbundens levesteder ikke er af et sådant omfang, at det er til hinder for, at der opnås en god miljøtilstand for hver type levested som vurderet i henhold til direktiv 2008/56/EF i hver havregion eller subregion, både med hensyn til kvaliteten af levestedet og det geografiske område, hvor de krævede niveauer skal være nået.
2. I hvilket omfang disse målsætninger er nået, skal vurderes som led i den rapporteringsprocedure, der er fastsat i artikel 34.

Artikel 5

Definition af fiskeriområder

Med henblik på denne forordning gælder følgende geografiske definitioner af fiskeriområder:

- a) "Nordsøen": ICES-afsnit³⁴ IIa, IIIa og underområde IV
- b) "Østersøen": ICES-afsnit IIIb, IIIc og III d
- c) "De nordvestlige farvande": ICES-underområde V (bortset fra afsnit Va og tredjelandsfarvande i afsnit Vb), VI og VII
- d) "De sydvestlige farvande": ICES-underområde VIII, IX og X (EU-farvande) og CECAF-afsnit³⁵ 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (EU-farvande)

---

³⁴ ICES (Det Internationale Havundersøgelsesråd): de geografiske områder, der er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

- e) "Middelhavet": marine farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36'V
- f) "Sortehavet": det geografiske GFCM-underområde 29 henhørende under Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011³⁶ (resolution GFCM/33/2009/2)
- g) "regionerne i den yderste periferi": farvandene omkring regionerne i den yderste periferi som omhandlet i traktatens artikel 349, opdelt i tre havområder: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav og Det Indiske Ocean
- h) "NEAFC-reguleringsområdet": de farvande henhørende under NEAFC-konventionsområdet, som ligger uden for grænserne for de kontraherende parters fiskerijurisdiktion som defineret i Rådets forordning (EU) nr. 1236/2010³⁷
- i) "GFCM-aftaleområdet": Middelhavet og Sortehavet og tilstødende farvande som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011³⁸.

Artikel 6

Definitioner

1. I forbindelse med denne forordning anvendes foruden de definitioner, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013, følgende definitioner:
  - 1) "udnyttelsesmønster": fiskeripressets fordeling på en bestands aldersprofil
  - 2) "selektivitet": et kvantitativt udtryk for sandsynligheden for at fange fisk af en bestemt størrelse med en bestemt maskestørrelse (eller krogstørrelse)
  - 3) "selektivt fiskeri": evnen til med en fangstmetode at fiske målrettet efter og fange fisk eller skaldyr efter størrelse og art, således at ikke-målarter undgås eller kan gendannes uskadede
  - 4) "målrettet fiskeri": fiskeri efter en bestemt art eller kombination af arter, hvor den samlede fangst af denne/disse arter tegner sig for mere end 50 % af fangstens økonomiske værdi
  - 5) "god miljøtilstand": havområdets miljøtilstand som defineret i artikel 3, nr. 5, i direktiv 2008/56/EF

---

³⁵ CECAF (det østlige centrale Atlanterhav eller FAO-område 34): de geografiske områder, der er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1236/2010 af 15. december 2010 om en kontrol- og håndhævelsesordning for det område, der er omfattet af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2791/1999 (EUT L 348 af 31.12.2010, s. 17).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

- 6) "følsomme levesteder": et levested, hvis bevaringsstatus, herunder de biotiske og abiotiske elementers udbredelse og tilstand (struktur og funktion), påvirkes negativt af presset fra menneskelige aktiviteter, bl.a. fiskeri. Følsomme levesteder omfatter navnlig de levesteder, der er opført i bilag I, og levestederne for de arter, der er opført i bilag II til direktiv 92/43/EØF, levestederne for de arter, der er opført i bilag I til direktiv 2009/147/EF, samt levesteder, hvis beskyttelse er nødvendig for at opnå god miljøtilstand i henhold til direktiv 2008/56/EF, og sårbare havøkosystemer som defineret i artikel 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 734/2008³⁹
- 7) "følsomme arter": arter, hvis bevaringsstatus, herunder deres levesteder, udbredelse, populationsstørrelse og populationstilstand påvirkes negativt af presset fra menneskelige aktiviteter, bl.a. fiskeri. Følsomme arter omfatter navnlig de arter, der er opført i bilag II og IV til direktiv 92/43/EØF, de arter, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF, og arter, hvis beskyttelse er nødvendig for at opnå god miljøtilstand i henhold til direktiv 2008/56/EF
- 8) "små pelagiske arter": makrel, sild, hestemakrel, ansjos, sardin, blåhvilling, guldlaks, brisling og havgalt
- 9) "rekreativt fiskeri": ikke-kommercielt fiskeri, der udnytter marine levende akvatiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport
- 10) "rådgivende råd": de interessentgrupper, der er oprettet i henhold til den fælles fiskeripolitik for at fremme en afbalanceret repræsentation af alle interessenter og for at bidrage til opfyldelsen af den fælles fiskeripolitikens mål
- 11) "trawl": et redskab, der aktivt trækkes af et eller flere fiskerfartøjer, og som består af et net med en kegle- eller pyramideformet krop (trawlkrop), der bagtil er lukket af en fangstpose "trukne redskaber": trawl, snurrevod og lignende redskaber med en kegle- eller pyramideformet krop, der bagtil er lukket af en pose (fangstpose), eller som består af to lange vinger, en krop og en pose (fangstpose), som aktivt trækkes gennem vandet
- 12) "bundtrawl": et trawl, der er konstrueret og rigget til anvendelse på eller nær havbunden
- 13) "parbundtrawl": et bundtrawl, der trækkes af to fartøjer samtidig, idet de trækker hver sin side af trawlet. Trawlet holdes åbent vandret ved hjælp af afstanden mellem de to fartøjer, der trækker redskabet
- 14) "flydetrawl": et trawl, der er konstrueret og rigget til anvendelse i vandsøjlen
- 15) "bomtrawl": et redskab der udspiles vandret af en tværbom af stål eller træ, og som er forsynet med bundkæder, kædemåtter eller skrabe-kæder, der trækkes aktivt på bunden
- 16) "trawl med elektrisk strøm": en fangstmetode, hvor der fanges fisk ved hjælp af et elektrisk felt. Der er fastgjort et antal elektroder til redskabet i trækkeretningen, som udsender korte elektriske impulser
- 17) "snurrevod": et trukket, omkredsende redskab, der er fastgjort til et fartøj med to lange tove (vodtove), som leder fiskene i retning af voddets åbning. Redskabet består

---

³⁹ Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 af 15. juli 2008 om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger (EUT L 201 af 15.7.2008, s. 8).

af et net, der konstruktions- og størrelsesmæssigt ligner et bundtrawl, idet det består af to lange vinger, en krop og en pose (fangstpose)

- 18) "snurpenot": et omkredsende redskab, der består af et net, som snurpes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber gennem en række ringe langs ruppen og gør det muligt at snurpe nettet sammen og lukke det
- 19) "skrabere": redskaber, der enten aktivt trækkes af et fartøjs hovedmaskine (fartøjstrukken skraber) eller hales op ved hjælp af et motoriseret spil fra et forankret fartøj (mekaniseret skraber) med henblik på fangst af toskallede bløddyr, havsnegle eller svampe, og som består af en netpose eller metalkurv opspændt på en solid ramme eller stang, der kan have forskellig størrelse eller form, og hvis underside kan være forsynet med et skrabeblad, der enten kan være afrundet, skarpt eller forsynet med tænder og også kan være forsynet med glidere og depressorer. Nogle skrabere er forsynet med hydraulisk udstyr (hydrauliske skrabere). Skrabere, der trækkes op ved håndkraft eller ved hjælp af et håndspil i kystnære farvande med eller uden et fartøj med henblik på fangst af toskallede bløddyr, havsnegle eller svampe (håndskrabere), betragtes ikke som trukne redskaber i denne forordning
- 20) "faststående garn": enhver type gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn, som enten er forankret til havbunden (gællegarn eller bundsatte garn), eller som flyder med tidevandet (drivgarn), således at fisk svømmer ind i garnet og bliver viklet ind i det eller sætter sig fast i nettet
- 21) "drivgarn": et garn, der består af en eller flere netvægge placeret parallelt på overtællen/overtællerne, som holdes ved overfladen eller i en vis afstand herfra af flydere, og som driver med strømmen enten alene eller sammen med det fartøj, det eventuelt er fastgjort til. Det kan være forsynet med anordninger, der har til formål at stabilisere det eller at begrænse dets drift, såsom et drivanker eller et bundanker for enden af nettet
- 22) "bundsat gællegarn": et garn, der består af et enkeltlaget net, der holdes lodret i vandet ved hjælp af flåd og synk. De levende akvatiske ressourcer fanges, ved at de vikles ind i nettet, som er fastgjort eller kan fastgøres til havbunden på en hvilken som helst måde
- 23) "bundsat indfiltringsgarn": et garn, der består af et enkeltlaget net, der er ført til tællen, således at det hænger mere løst end et gællegarn. Indfiltringsgarn har normalt færre flåd på overtællen og står ikke så højt under fiskeriet som bundsatte gællegarn, og de er fastgjort eller kan fastgøres til havbunden på en hvilken som helst måde
- 24) "bundsat toggegarn": et garn med to eller flere netvægge, idet de to yderste lag er stormaskede, og det mellemste lag er finmasket; garnet er fastgjort eller kan fastgøres til havbunden på en hvilken som helst måde
- 25) "kombineret gællegarn og toggegarn": bundsat gællegarn kombineret med et toggegarn, der udgør den nederste del
- 26) "langline": et fiskeredskab, der består af en hovedline, der kan være meget lang, hvortil der med regelmæssig afstand er monteret tavser med kroge med eller uden agn. Hovedlinen er sat vandret på eller nær ved havbunden eller lodret, eller den flyder på overfladen
- 27) "tejner og kurve": fælder i form af bure eller kurve fremstillet af forskellige materialer, der er beregnet til at fange krebsdyr eller fisk, og som sættes på

- havbunden enkeltvis eller i rækker forbundet ved hjælp af tove (bøjeliner) til bøjer på overfladen, der viser deres position; de har én eller flere åbninger eller indgange
- 28) "håndline": en fangstmetode, hvor man holder en enkelt line i hånden. En eller flere typer blink eller kroge med agn er fastgjort til linen
- 29) "andreakors": en grab, der med en saksebevægelse anvendes til fiskeri efter f.eks. toskallede bløddyr eller ædelkoral fra havbunden
- 30) "fangstpose": trawlets bageste del, som enten er cylindrisk, dvs. med samme omkreds overalt, eller konisk. Fangstposen består af et eller flere netpaneler med samme maskestørrelse, der er fastgjort til hinanden langs siderne i trawlets længdeakse ved hjælp af en søm, hvortil der kan fastgøres en frelserline. I lovgivningsøjemed er der tale om de sidste 50 masker i nettet
- 31) "maskestørrelse": maskestørrelsen på fangstposen i et trukket redskab målt efter proceduren i Kommissionens forordning (EF) nr. 517/2008⁴⁰
- 32) "kvadratmaske": den maskefacon, der opstår, når nettet monteres med en vinkel på 45° på N-retningen, således at maskestolperne løber parallelt med og vinkelret på trawlets længdeakse
- 33) "diamantmaske": en rudeformet maske
- 34) "T90": trawl, snurrevod eller lignende trukne redskaber med en fangstpose og et forlængelsesstykke, der er fremstillet af knyttet diamantmasket net drejet 90°, så hovedretningen i trådens forløb er parallel med slæberetningen
- 35) "Bacoma-sorteringsvindue": et sorteringsvindue fremstillet af knudeløst kvadratmasket net, som anbringes i fangstposens toppanel; vinduet slutter højst fire masker fra bindestrikken
- 36) "sinet": et konisk net, der er monteret på rejetrawlet langs hele omkredsen tæt på bommen, og hvis spids er fastgjort til rejetrawlets bundpanel. Der skæres et flugthul, der hvor sinettet og fangstposen er samlet, således at arter eller individer, der er for store til at passere gennem sien, kan slippe ud, mens rejerne går gennem sien og ind i fangstposen
- 37) "højden" på snurpenoten: maskernes samlede højde (inklusive knuder), når de i våd tilstand holdes strakt vinkelret på flydetællen
- 38) "sættetid": tidsrummet fra fiskerfartøjet starter udsætningen af net, og indtil nettene igen er halet helt om bord
- 39) "redskabsovervågningssensorer": elektroniske fjernsensorer, der er anbragt på trawl eller snurpenot med henblik på overvågning af nøgleparametre, som f.eks. afstanden mellem trawldørene eller fangstens størrelse
- 40) "akustiske alarmer": fjernudstyr, der afgiver lydsignaler med det formål at advare havpattedyr og andre arter om tilstedeværelsen af fiskeredskaber
- 41) "skræmmeliner": (også kaldet Tori-liner) liner med serpentiner, som slæbes fra et højt punkt nær fiskerfartøjets agterstævn, når det fisker med kroge med agn, og som har til formål at skræmme havfugle væk fra krogene

---

⁴⁰ Kommissionens forordning (EF) nr. 517/2008 af 10. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 850/98 for så vidt angår bestemmelse af maskestørrelse og vurdering af trådtykkelse i fiskenet (EUT L 151 af 11.6.2008, s. 5).

- 42) "high grading": den praksis, der består i udsmid af lavværdifisk, der er omfattet af fangstbegrænsninger, selv om de ifølge reglerne kunne have været landet, med det formål at maksimere den samlede økonomiske værdi eller pengeværdi af de fisk, der bringes i havn
- 43) "udslipning af fangster": den praksis, der består i forsætligt at slippe fisk ud af redskabet, før det hales helt om bord på fiskerfartøjet, og som resulterer i tab af døde eller døende fisk
- 44) "direkte udsætning": udsætning af levende vilde dyr af udvalgte arter i farvande, hvor de forekommer naturligt, med henblik på at anvende vandets naturlige produktionsmiljø til at forøge antallet af individer, der kan fiskes efter og/eller til at forøge den naturlige rekruttering
- 45) "omplantning": tilsigtet transport af en art og udsætning af den i områder med etablerede populationer.

KAPITEL II

FÆLLES TEKNISKE FORANSTALTNINGER

AFDELING 1

FORBUDTE FISKEREDSKABER OG FANGSTMETODER

Artikel 7

Forbudte fiskeredskaber og fangstmetoder

Det er forbudt at fange eller høste marine arter ved hjælp af følgende metoder:

- a) giftige, bedøvende eller ætsende stoffer
- b) elektrisk strøm bortset fra trawl med elektrisk strøm som omhandlet i artikel 24 og bilag V, del E
- c) sprængstoffer
- d) tryklufthamre eller andre slagredskaber
- e) trukne redskaber til fiskeri efter ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende organismer
- f) andreskors og lignende grabber til fiskeri efter navnlig ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende arter
- g) enhver form for projektil
- h) undervandsharpuner, hvis de anvendes sammen med åndedrætsudstyr til brug under vand (lungeautomat) eller om natten.

Artikel 8

Forbudte fangstmetoder

Det er forbudt at sælge eller at frembyde eller udbyde til salg marine arter, der er fanget ved hjælp af de metoder, der er omhandlet i artikel 7.

AFDELING 2

GENERELLE RESTRIKTIONER FOR REDSKABER OG BETINGELSER FOR DERES ANVENDELSE

Artikel 9

Generelle restriktioner for anvendelsen af trukne redskaber

1. Ingen dele af et trukket redskab må have en mindre maskestørrelse end maskestørrelsen i fangstposen. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på netanordninger, der tjener til fastgørelse af redskabsovervågningssensorer.
2. Når der slæbes mere end et net samtidig fra et eller flere fiskerfartøjer, skal nettene have samme maskestørrelse.
3. Det er forbudt at konstruere en fangstpose således, at maskerne trækker sig sammen, og at fastgøre en anordning, som bevirker at maskerne i fangstposen eller en hvilken som helst anden del af det trukne redskab reelt mindskes eller trækker sig sammen. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at der anvendes specifikke anordninger, som har til formål at mindske slid og iturivning af trukne redskaber og at forstærke disse redskaber eller at begrænse udslip af fisk fra redskabernes forende.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler vedrørende de specifikationer, der skal gælde for fangstposer og anordninger som omhandlet i stk. 3. Gennemførelsesretsakterne skal være baseret på den bedste foreliggende videnskabelige og tekniske rådgivning, og de kan fastsætte:
  - restriktioner for trådtykkelse
  - restriktioner for fangstposens omkreds
  - restriktioner for anvendelsen af netmaterialer
  - bestemmelser om fangstposers konstruktion og fastgørelse
  - bestemmelser om tilladte anordninger, som tager sigte på at mindske slid og iturivning og
  - bestemmelser om tilladte anordninger, som tager sigte på at reducere udslip af fangster.
5. Gennemførelsesretsakterne i denne artikels stk. 4 vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 10

Generelle restriktioner for anvendelsen af faststående garn

1. Det er forbudt at medføre om bord eller anvende et eller flere drivgarn, hvis individuelle eller samlede længde er større end 2,5 km.
2. Det er forbudt at anvende drivgarn til fiskeri efter de arter, der er opført i bilag III.
3. Uanset stk. 1 er det forbudt at medføre om bord eller anvende drivgarn i Østersøen.
4. Det er forbudt at anvende bundsatte gællegarn, indfiltringsgarn og toggegarn til fiskeri efter følgende arter:
  - hvid tun (*Thunnus alalunga*)
  - almindelig tun (*Thunnus thynnus*)
  - havbrasen (*Brama brama*)
  - sværdfisk (*Xiphias gladius*)
  - hajer, der hører til følgende arter eller familier: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, alle arter af *Alopiidae*, *Carcharhinidae*, *Sphymidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*.
5. Det er forbudt at anvende bundsatte gællegarn, indfiltringsgarn og toggegarn i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på mere end 600 m.

AFDELING 3

BESKYTTELSE AF FØLSOMME ARTER OG LEVESTEDER

Artikel 11

Forbudte fiske- og skaldyrarter

1. Det er forbudt forsætligt at fange, opbevare om bord, omlade eller lande de arter af fisk og skaldyr, der er nævnt i bilag IV til direktiv 92/43/EØF, bortset fra hvis der er indrømmet en undtagelse i henhold til samme direktivs artikel 16.
2. Foruden de arter, der er omhandlet i stk. 1, er det forbudt for EU-fiskerfartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade, lande, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg de arter, der er opført i bilag I.
3. Tages individer af de arter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, som bifangst, må de ikke skades, og de genudsættes straks.
4. Hvis det af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning fremgår, at det er nødvendigt at ændre listen i bilag I ved at tilføje nye arter, som har brug for beskyttelse, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage sådanne ændringer ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 32.
5. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4, skal tage sigte på at opfylde det mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b).

Artikel 12

Bifangster af havpattedyr, havfugle og havkrybdyr

1. Det er forbudt forsætligt at fange, opbevare om bord, omlade eller lande de havpattedyr og havkrybdyr, der er nævnt i bilag II og IV til direktiv 92/43/EØF, og de arter af havfugle, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF.
2. Tages individer af de arter, der er omhandlet i stk. 1, som bifangst, må de ikke skades, og de genudsættes straks.
3. Uanset stk. 1 og 2 er det tilladt at beholde om bord, omlade og lande individer af de marine arter, der er omhandlet i stk. 1, der er taget som bifangst, hvis dette er nødvendigt for at sørge for hjælp til, at tilskadekomne dyr kan komme sig, og forudsat at de relevante kompetente nationale myndigheder er blevet behørigt informeret herom i forvejen.
4. En medlemsstat kan på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for fartøjer, der fører dens flag, indføre skadesbegrænsende foranstaltninger eller restriktioner for anvendelsen af visse redskaber efter proceduren i artikel 19 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Sådanne foranstaltninger skal i videst muligt omfang begrænse og om muligt hindre fangster af de arter, der er omhandlet i stk. 1, og de skal være forenelige med målene i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og være mindst lige så strenge som de tekniske foranstaltninger, der gælder i henhold til EU-lovgivningen.
5. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4, skal tage sigte på at opfylde det mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b).

Artikel 13

Beskyttelse af følsomme levesteder og sårbare havøkosystemer

1. Det er forbudt at anvende de fiskeredskaber, der er opført i bilag II, i de relevante områder, der er fastsat i nævnte bilag.
2. Hvis den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning anbefaler, at listen over områder i bilag II ændres, herunder ved at tilføje nye områder, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage sådanne ændringer ved hjælp af delegerede retsakter efter proceduren i artikel 11, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Kommissionen sætter i forbindelse med vedtagelsen af sådanne ændringer navnlig fokus på at afbøde de negative konsekvenser af, at fiskeriet flyttes til andre følsomme områder.
3. Hvis sådanne levesteder forekommer i farvande, der hører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, bemyndiges den pågældende medlemsstat til efter proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1380/2013 at indføre områdelukninger eller andre bevarelsesforanstaltninger for at beskytte sådanne levesteder. Foranstaltningerne skal være forenelige med målene i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og være mindst lige så strenge som foranstaltninger, der er fastsat i henhold til EU-lovgivningen.
4. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, skal tage sigte på at opfylde det mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra c).

AFDELING 4

BEVARELSESMÆSSIGE MINDSTEREFERENCESTØRRELSER

Artikel 14

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

1. De bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser gældende for marine arter, der er fastsat i del A i bilag V-X til denne forordning, finder anvendelse med henblik på at:
  - a) beskytte unge individer af marine arter, jf. artikel 15, stk. 11 og 12, i forordning (EU) nr. 1380/2013
  - b) etablere områder, hvor fiskebestande kan genoprettes, jf. artikel 8 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
2. Marine arters størrelse måles i henhold til bestemmelserne i bilag IV.
3. Hvis bestemmelserne giver mulighed for at anvende mere end én metode til måling af en marin arts størrelse, anses individet ikke for at være mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, hvis den ved hjælp af en af de tilladte metoder måles til at være lig med eller større end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse.

Artikel 15

Bestemmelser for marine arter, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse

Medlemsstaterne indfører foranstaltninger, som letter opbevaringen og afsætningen af fangster under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, der er landet i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Sådanne foranstaltninger kan omfatte støtte til investering i anlæggelse og tilpasning af landingssteder og nødhavne eller støtte til investeringer, der skaber merværdi for fiskevarer.

AFDELING 5

FORANSTALTNINGER TIL REDUKTION AF UDSMID

Artikel 16

Forbud mod high grading og udslipning af fangster

1. High grading og udslipning af fangster er forbudt.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fangster af arter, som landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 ikke finder anvendelse på.

Artikel 17

Arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger

1. Medlemsstaterne kan gennemføre pilotprojekter med det formål at undersøge metoder til at hindre, reducere mest muligt eller helt undgå uønskede fangster af arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger. Der skal i forbindelse med pilotprojekterne, som skal være baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, tages hensyn til udtalelser fra de relevante rådgivende råd.
2. Hvis det af resultaterne af disse pilotundersøgelser eller af anden videnskabelig rådgivning fremgår, at der tages store mængder uønskede fangster af arter, der ikke er underlagt fangstbegrænsninger, kan medlemsstaterne efter proceduren i artikel 19 i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsætte tekniske foranstaltninger, der tager sigte på at reducere disse uønskede fangster. De tekniske foranstaltninger finder kun anvendelse på fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag.

KAPITEL III

REGIONALISERING

Artikel 18

Vejledende principper

1. De tekniske foranstaltninger gældende for de enkelte regioner er fastsat i følgende bilag:
  - a) i bilag V for Nordsøen
  - b) i bilag VI for de nordvestlige farvande
  - c) i bilag VII for de sydvestlige farvande
  - d) in bilag VIII for Østersøen
  - e) i bilag IX for Middelhavet
  - f) in bilag X for Sortehavet
  - g) i bilag XI for regionerne i den yderste periferi.
2. Medlemsstaterne kan efter proceduren i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 forelægge fælles henstillinger, hvori der fastsættes passende tekniske foranstaltninger på regionalt plan, som afviger fra foranstaltningerne i stk. 1.
3. De tekniske foranstaltninger, som der forelægges henstilling om i overensstemmelse med stk. 2, skal som et minimum være ækvivalente med de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, hvad angår udnyttelsesmønstre og beskyttelsen af følsomme arter og levesteder.

Artikel 19

Regionale foranstaltninger i flerårige planer

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte tekniske foranstaltninger, der skal gælde på regionalt plan, og som tager sigte på at opfylde målene i de flerårige planer som omhandlet i artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Foranstaltningerne fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter, som vedtages i henhold til artikel 32 i nærværende forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
2. Foranstaltninger, der fastsættes i henhold til stk. 1, kan:
  - a) ændre eller supplere foranstaltningerne i bilag V-XI
  - b) fravige foranstaltningerne i bilag V-XI for et bestemt område eller et bestemt tidsrum, forudsat at det kan dokumenteres, at de foranstaltninger, der er truffet, ikke gavner bevarelsen i det pågældende område eller tidsrum, eller at de samme mål kan nås med de alternative foranstaltninger.
3. Det kan i en flerårig plan fastsættes, hvilken type tekniske foranstaltninger der kan vedtages i henhold til stk. 1 og 2 for den relevante region.
4. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1 og 2, skal:
  - a) tage sigte på at opfylde de mål og målsætninger, der er fastsat i denne forordnings artikel 3 og 4
  - b) være baseret på de principper for god forvaltningspraksis, der er beskrevet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 1380/2013, og
  - c) skabe incitament for fiskerfartøjer, der anvender selektive redskaber eller fangstmetoder, der er mere skånsomme for miljøet, i form af tildeling af fiskerimuligheder.
5. Forelægger medlemsstaterne en fælles henstilling med henblik på fastsættelse af tekniske foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, skal de fremlægge videnskabelig dokumentation til støtte for vedtagelsen af sådanne foranstaltninger.
6. Kommissionen kan anmode STECF om at vurdere den fælles henstilling, der er omhandlet i stk. 5.

Artikel 20

Redskabers arts- og størrelsesselektivitet

1. Når medlemsstaterne forelægger en fælles henstilling i henhold til artikel 19 med henblik på at fastlægge, hvilke arts- og størrelsesselektive redskaber der må anvende, skal de fremlægge dokumentation for, at disse redskaber opfylder mindst et af følgende kriterier:
  - a) de har mindst lige så selektive egenskaber for bestemte arter eller kombination af arter, som de redskaber, der er opført i bilag V-X, del B, og bilag XI, del A eller
  - b) de bevirker, at omfanget af uønskede fangster af bestemte arter eller kombination af arter er under en bestemt tærskel.

2. De selektionsegenskaber, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og den tærskel og de arter, der er omhandlet i stk. 1, litra b), fastsættes i den relevante flerårige plan.

Artikel 21

Områdelukninger og områder med restriktioner til beskyttelse af ungfiske- og gydestimer

Når medlemsstaterne forelægger fælles henstillinger i henhold til artikel 19 med henblik på at ændre de lukkede områder eller områder med restriktioner, der er opført i del C i bilag V-VIII og X og del B i bilag XI, eller fastsætte bestemmelser om nye lukkede områder eller områder med restriktioner, skal de inkludere følgende elementer vedrørende sådanne områdelukninger og områder med restriktioner i deres fælles henstillinger:

- formålet med lukningen
- det lukkede områdes geografiske afgrænsning og lukningens varighed
- restriktioner for bestemte redskaber og
- kontrol- og overvågningsordninger.

Artikel 22

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Når medlemsstaterne forelægger fælles henstillinger i henhold til artikel 19 med henblik på at ændre de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, der er fastsat i bilag V-X, del A, eller fastsætte nye, skal de overholde målet om at beskytte unge individer af marine arter.

Artikel 23

Realtidslukninger og bestemmelser om flytning af fangstpladser

Når medlemsstaterne forelægger fælles henstillinger i henhold til artikel 19 med henblik på at indføre realtidslukninger og fastsætte bestemmelser om flytning af fangstpladser for at beskytte stimer af ungfisk og skaldyryngel eller gydende fiske- eller skaldyrarter, skal de inkludere følgende elementer:

- det lukkede områdes geografiske afgrænsning og lukningens varighed
- de arter og tærskelniveauer, der udløser lukningen
- den afstand, hvormed et fartøj skal distancere sig fra det lukkede område, når lukningen er indført
- bestemmelser om anvendelsen af meget selektive redskaber med henblik på adgang til områder, der ellers er lukkede, og
- kontrol- og overvågningsordninger.

Artikel 24

Innovative fiskeredskaber

1. Når medlemsstaterne forelægger fælles henstillinger i henhold til artikel 19 med henblik på at tillade anvendelse eller forlænge en tilladelse til at anvende innovative fiskeredskaber, herunder trawl med elektrisk strøm som beskrevet i bilag V, del E, i et bestemt havområde, skal de forelægge en vurdering af, hvilken indvirkning anvendelsen af sådanne redskaber sandsynligvis vil have på målarterne og på følsomme arter og levesteder.
2. Disse vurderinger evalueres af STECF.
3. Der bør ikke gives tilladelse til anvendelsen af innovative fiskeredskaber, hvis nævnte vurderinger viser, at anvendelsen af sådanne redskaber vil få en negativ indvirkning på følsomme levesteder og ikke-målarter.

Artikel 25

Naturbevarelsesforanstaltninger

De fælles henstillinger, som medlemsstaterne forelægger i henhold til artikel 19 med henblik på at tillade anvendelsen af naturbevarelsesforanstaltninger, der tager sigte på at beskytte følsomme arter og levesteder, kan navnlig tage sigte på:

- udarbejdelse på grundlag af den bedste videnskabelige rådgivning af lister over de følsomme arter og levesteder, der er mest sårbare over for fiskeri i den relevante region
- fastsættelse af krav om anvendelsen af yderligere skadesbegrænsende foranstaltninger i tillæg til dem, der er omhandlet i bilag V-X, del D, for i videst muligt omfang at reducere bifangster af de i artikel 12 omhandlede arter
- fastsættelse af foranstaltninger, som tager sigte på i videst muligt omfang at begrænse fiskeredskabers negative indvirkning på de i artikel 13 omhandlede levesteder eller andre følsomme levesteder uden for Natura 2000-lokaliteter
- fastsættelse af restriktioner for fiskeredskabers konstruktion og anvendelse eller indførelse af totalforbud mod anvendelsen af bestemte fiskeredskaber i en region, hvor sådanne redskaber udgør en trussel mod bevaringsstatussen for de i artikel 11 og 12 omhandlede arter eller de i artikel 13 omhandlede levesteder eller andre følsomme levesteder uden for Natura 2000-lokaliteter.

Artikel 26

Regionale foranstaltninger i midlertidige planer for udsmid

1. Når medlemsstaterne forelægger fælles henstillinger med henblik på at fastsætte tekniske foranstaltninger i midlertidige planer for udsmid som omhandlet i artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013, kan de indeholde følgende elementer:
  - a) specifikationer for fiskeredskaber og regler for deres anvendelse
  - b) specifikationer for ændringer af fiskeredskaber eller anvendelsen af selektionsanordninger for at forbedre størrelses- eller artsselektiviteten

- c) restriktioner for eller forbud mod anvendelsen af visse fiskeredskaber og fiskeri i visse områder og perioder
  - d) bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser.
2. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, skal tage sigte på at nå målene i artikel 3, navnlig målene vedrørende beskyttelse af stimer af ungfisk og skaldyrangel eller gydende fiske- eller skaldyrarter.

Artikel 27

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte:
- specifikationerne for selektionsanordninger, der gøres fast til redskaber, som omhandlet i bilag V-VIII, del B
  - detaljerede bestemmelser vedrørende specifikationerne for de fiskeredskaber, der er beskrevet i bilag V, del E, når det gælder restriktioner for redskabskonstruktion og de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som flagmedlemsstaterne skal vedtage
  - detaljerede bestemmelser om de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som flagmedlemsstaterne skal vedtage, når de anvender de redskaber, der er omhandlet i bilag V, del C, punkt 6, bilag VI, del C, punkt 9, og bilag VII, del C, punkt 4
  - detaljerede bestemmelser om de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som skal vedtages for de lukkede områder og områder med restriktioner, der er beskrevet i bilag V, del C, punkt 2, og bilag VI, del C, punkt 6 og 7
  - detaljerede bestemmelser om signal- og konstruktionsspecifikationer for akustiske alarmer som omhandlet i bilag V-X, del D
  - detaljerede bestemmelser om konstruktion og anvendelse af skræmmeliner og vægtede liner som omhandlet i bilag VI, VII og IX, del D.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2.

KAPITEL IV

REGIONALE FISKERIFORVALTNINGSORGANISATIONER

Artikel 28

Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC)

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på at:

- a) gennemføre i EU-lovgivningen visse tekniske foranstaltninger vedtaget af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC), herunder

lister over sårbare havøkosystemer og specifikke tekniske foranstaltninger vedrørende fiskeriet efter byrkelange og rød fisk, som fastsat i NEAFC-henstilling 05:2013, 19:2014, 01:2015, 02:2015 og

- b) vedtage andre tekniske foranstaltninger, der supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i lovgivningsmæssige retsakter, som gennemfører NEAFC-henstillinger.

KAPITEL V

VIDENSKABELIGE UNDERSØGELSER, UDSÆTNING OG OMPLANTNING

Artikel 29

Videnskabelige undersøgelser

1. De tekniske foranstaltninger i denne forordning anvendes ikke på fiskeri, der udelukkende udøves med henblik på videnskabelige undersøgelser, der udføres på følgende betingelser:

- a) fiskeriet udøves med tilladelse fra og under flagstatens myndighed
- b) Kommissionen og den medlemsstat, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion fiskeriet udøves ("kystmedlemsstaten"), underrettes mindst en måned i forvejen om hensigten om at udøve sådant fiskeri med oplysninger om de fartøjer, der deltager, og de videnskabelige undersøgelser, der skal foretages
- c) det eller de fartøj(er), der udøver fiskeriet, skal have en gyldig fiskeritilladelse som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- d) hvis kystmedlemsstaten anmoder flagmedlemsstaten herom, skal fartøjsføreren tage en observatør fra kystmedlemsstaten om bord under fiskeriet.

2. Marine arter, der fanges med det formål, der er beskrevet i stk. 1, må sælges, oplagres, frembydes eller udbydes til salg på den betingelse, at de trækkes fra kvoterne i overensstemmelse med artikel 33, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1224/2009, og at:

- a) de opfylder normerne i bilag IV-VII til nærværende forordning eller
- b) de sælges til andre formål end direkte konsum.

Artikel 30

Udsætning og omplantning

1. De tekniske foranstaltninger i denne forordning finder ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende udøves med henblik på udsætning eller omplantning af marine arter, forudsat at dette fiskeri udøves med tilladelse fra den eller de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse heri, og under dennes eller disses myndighed.

2. Hvis udsætningen eller omplantningen finder sted i en eller flere andre medlemsstaters farvande, skal Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstater underrettes om hensigten om at udøve sådant fiskeri mindst en måned i forvejen.

KAPITEL VI

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 31

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis det af den foreliggende videnskabelige rådgivning fremgår, at der er behov for omgående handling for at beskytte marine arter, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 32 for at afbøde sådanne trusler. Retsakterne kan navnlig tage sigte på at indføre restriktioner for anvendelsen af fiskeredskaber eller for fiskeriet i visse områder eller i visse perioder.

2. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, tager navnlig sigte på at:

- a) reagere på uventede ændringer i bestandsmønstre som følge af høj eller lav tilgang af ungfisk til en bestand
- b) yde beskyttelse til gydende fisk og skaldyr, når bestandene er meget små, eller hvis der er andre miljøfaktorer, der truer en bestands status.

3. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse i en periode på højst tre år, jf. dog artikel 32, stk. 6.

KAPITEL VII

PROCEDUREBESTEMMELSER

Artikel 32

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 13, 19, 28 og 31, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [xx.]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, 13, 19, 28 og 31 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller

på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, 13, 19 og 28 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

6. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 31 træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 7. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en sådan delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

7. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 31. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 33

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 i denne forordning.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Revision og rapportering

1. Inden udgangen af 2020 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og de relevante rådgivende råd og efter vurdering fra STECF en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings gennemførelse. Det skal i rapporten vurderes, i hvilket omfang de tekniske foranstaltninger - både på regionalt plan og på EU-plan - har bidraget til at nå målene i artikel 3 og målsætningerne i artikel 4.

2. Hvis det på grundlag af rapporten fremgår, at målene og målsætningerne ikke er opfyldt på regionalt plan, skal medlemsstaterne i den pågældende region senest seks måneder efter forelæggelsen af rapporten i stk. 1, indgive en plan, hvori de fastlægger de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at målene og målsætningerne opfyldes.

3. Kommissionen kan ligeledes på grundlag af rapporten forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag til eventuelle nødvendige ændringer af denne forordning.

Artikel 35

Ændring af forordning (EF) nr. 1967/2006

I forordning (EF) nr. 1967/2006 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 3, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16 og 25 udgår
- b) Bilag I, II, III og IV udgår.

Artikel 36

Ændring af forordning (EF) nr. 1098/2007

I forordning (EF) nr. 1098/2007 udgår artikel 8 og 9.

Artikel 37

Ændring af forordning (EF) nr. 1224/2009

I forordning (EF) nr. 1224/2009 foretages følgende ændringer i afsnit IV, kapitel IV:

- a) Afdeling 3 udgår
- b) Følgende indsættes som afdeling 4:

"AFDELING 4

FORARBEJDNING OM BORD OG PELAGISK FISKERI

Artikel 54a

Forarbejdning om bord

1. Det er forbudt at foretage enhver form for fysisk eller kemisk forarbejdning af fisk med henblik på fremstilling af fiskemel, fiskeolie eller lignende varer og at omlade fangster af fisk til sådanne formål.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på:
  - a) forarbejdning og omladning af fiskeaffald eller
  - b) fremstilling af surimi om bord.

Artikel 54b

Restriktioner for håndtering af fangster og losning om bord på pelagiske fartøjer

1. Den maksimale afstand mellem stængerne i vandudskilleren om bord på fiskerfartøjer til pelagisk fiskeri efter makrel, sild eller hestemakrel i NEAFC-konventionsområdet som defineret i artikel 3, nr. 2, i forordning (EU) nr. 1236/2010 skal være 10 mm.

Stængerne skal være svejset på plads. Hvis der i vandudskilleren anvendes huller i stedet for stænger, må hullernes maksimumsdiameter ikke være over 10 mm. Hullerne i slisken inden vandudskilleren må ikke have en diameter på over 15 mm.

2. Det er forbudt for pelagiske fartøjer, der fisker i NEAFC-konventionsområdet, at losse fisk under deres vandlinje fra reservetanke eller tanke med kølet havvand (RSW).

3. Fartøjsføreren skal sende de kompetente fiskerimyndigheder i flagmedlemsstaten tegninger, samt alle ændringer heraf, over fangsthåndterings- og lossekapaciteten på pelagiske fartøjer, der fisker efter makrel, sild eller hestemakrel i NEAFC-konventionsområdet, som er attesteret af de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten. De kompetente myndigheder i fartøjets flagmedlemsstat foretager regelmæssig kontrol af nøjagtigheden af de fremsendte tegninger. Der skal altid forefindes kopier om bord på fartøjet.

Artikel 54c

Restriktioner for anvendelsen af automatisk sorteringsudstyr

1. Det er forbudt om bord på fiskerfartøjer at medføre eller anvende udstyr, som automatisk kan sortere sild, makrel eller hestemakrel efter størrelse eller køn.

2. Det er dog tilladt at medføre og anvende sådant udstyr, forudsat at:

a) fartøjet ikke samtidig medfører om bord eller anvender enten trukne redskaber med en maskestørrelse på under 80 mm eller en eller flere snurpenoter eller lignende fiskeredskaber eller

b) hele den fangst, der lovligt må beholdes om bord:

opbevares i frossen tilstand

de klassificerede fisk omgående fryses efter klassificeringen, og at ingen klassificerede fisk genudsættes, og

at udstyret er installeret og placeret således på fartøjet, at der sikres omgående frysning og ikke er mulighed for genudsætning af marine arter.

3. Uanset stk. 1 og 2 må fartøjer, der har tilladelse til at fiske i Østersøen, Bælterne og Øresund, medføre automatisk sorteringsudstyr i Kattegat, forudsat at der er udstedt fiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 7. Fiskeritilladelsen skal indeholde en nærmere angivelse af arter, områder, perioder og eventuelle andre betingelser for anvendelse og medførelse om bord af sorteringsudstyr."

Artikel 38

Ændring af forordning (EU) nr. 1343/2011

I artikel 26 i forordning (EU) nr. 1343/2011 foretages følgende ændringer:

1) Følgende litra tilføjes:

"h) tekniske foranstaltninger i artikel 4, 10, 12, 15, 15a, 16, 16b, 16c, 16d, 16f, 16g, 16h, 16i, 16j og 16k."

2) Følgende stykke tilføjes:

Kommissionen tillægges ligeledes beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 27 for at gennemføre i EU-lovgivningen andre tekniske foranstaltninger, der er vedtaget af GFCM, og som bliver bindende for Unionen, og for at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i de lovgivningsmæssige retsakter, der gennemfører GFCM-henstillinger om tekniske foranstaltninger."

Artikel 39

Ændring af forordning (EU) nr. 1380/2013

I forordning (EU) nr. 1380/2013 affattes artikel 15, stk. 12, således:

"For de arter, der ikke er underlagt landingsforpligtelsen, jf. stk. 1, beholdes fangster af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse ikke på fiskerfartøjerne, men genudsættes straks, undtagen hvis de anvendes som levende agn."

Artikel 40

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 41

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand